

ΧΑΝΙΑ 15 Ἀπριλτίου 1956

ΕΤΟΣ Ε' ΤΕΥΧΟΣ 10ον

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡ. Δραχ. 20

ΤΙΜΗ ΦΥΛ. ΔΡΑΧ. 1.50

“ΡΟΔΟΝ ΤΟ ΑΜΑΡΑΝΤΟΝ ΧΑΙΡΕ Η ΜΟΝΗ ΒΛΑΣΤΗΣΑΣΑ,,

Ἀκούεται καὶ πάλιν τὸ «Χαῖρε» καὶ ὑψώνεται ἀπὸ τὰ στόματα τῶν πιστῶν, ὡς ἐγκώμιον, ὡς εὐχαριστήριον εἰς τὴν ὑπέρμαχον καὶ ἀκατανίκητον Στρατηγόν, εἰς τὴν Θεοτόκον.

Διαδηλώνουν μὲ τὸ «Χαῖρε» πάντοτε, οἱ πιστοὶ τὴν ἀλησμόνητον εὐγνωμοσύνην πρὸς Σέ, τὴν Θεοτόκον, καὶ τώρα ἔμεις παρακαλοῦμεν τὴν θείαν Σου δύναμιν καὶ τὴν θεϊκὴν παντοδυναμίαν τοῦ θείου Τέκνου Σου, νὰ ἀνοίξῃ τοὺς θησαυροὺς τῶν χαρίτων Του καὶ νὰ δώσῃ ἀπολύτρωσιν εἰς τοὺς τρισάθλιως ζῶντας καὶ ἀγωνιζομένους ἀδελφοὺς μας Κυπρίους.

ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΘΑΝΑΣΑΚΗΣ Ο ΙΖΟΡΙΚΟΣ

Θανασάκης! τ' ὄνομά μου, ὄνομα ὄχι ψευτιές ὄλο γλύκα. Ἄν ἀμφιβάλλεται τότε ἀφήστε με ἤσυχο. Ταμπουλόπουλος τὸ ἐπίθετό μου. Ἄλλὰ ἐπειδὴ ὅπως βλέπετε μοιάζει περισσότερο μὲ σιδηρόδρομο παρὰ μὲ ὄνομα ὑπογράφω Θανασάκης Ταμπούρος. Ἐπάγγελμα τί νὰ σᾶς πῶ! Μαθητὴς πού νὰ μὴν ἔσωνα. Καὶ τί μαθητὴς ἄσος!!! (κατὰ τὴν κρίσιν μου τοὺς ὑπολοίπους τοὺς βράζω) ψηλὸς, μαλλὶ ἴσιο καὶ παιδί μάλαμα. Θυμῶνω μὲ τὸ τσιχ καὶ μαλακῶνω μὲ τὸ μπάμ. Αὐτὸ τώρα τὸ γνωρίζουν ὄλοι γι' αὐτὸ μὲ ἐπωνομάσανε Θανασάκης ὁ Ζόρικος. Ἄλλὰ τί νὰ σᾶς πῶ ρὲ παιδιά. Ἡ ζωὴ αὐτὰ ἔχει. Καὶ ἐπειδὴ τὴν ζωὴ τὴν μασάω, γι' αὐτὸ δὲν πολυνοιάζομαι γι' αὐτὴ καὶ ἀκοῦστε με. Κάντε ὅτι κάνω καὶ ἐγώ, ἔξω φτώχεια, ὄλο κέφι καὶ καζούρα γιὰ τοὺς ἄλλους. Καὶ τώρα πού σᾶς συστήθηκα θὰ σᾶς διηγηθῶ ἵτι ἔπαθα πού λέτε τὸ ἀπροχθές. Τραβοῦσα μὲ τὸ τσιγάρο στὸ στόμα μιὰ παραλιακὴ δὸδ καὶ ἔβγαζα ἀρειμανίως δακτυλίδια καπνοῦ. Κατέλλο ψηλά, τσιγάρο ἔξτρα καὶ ὕφος ἀλλὰ Τζαίημ Κάνκεῦ τραβοῦσα γιὰ τὸ βραδυνὸ περίπατο. Μόνος, χωρὶς κανένα δίπλα μου ἔσερνα τὰ πόδια μου. Ὅταν ξάφνου νάσου κάποιος ἀπὸ ἀπέναντι. Ἐρχόταν καταπάνω. Τὸν ἔκοψα ἀμέσως. Ὑφος μεσοκακόμοιρο, τραγιάσκα τῆς ἐποχῆς τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος καὶ πανταλόνι τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἐρρίκου Η'. Καὶ νάσου ὅταν πλησιάζει πρὸς ἐμένα τὸν βλέπω καὶ κάνε ἐπίκυψη σὰν καμηλοπάρδαλι τοῦ ζωολογικοῦ κήπου τοῦ Βερολίνου καὶ κἀτί πού γιαιρίζει κάτω πιάνει στὰ τρεμάμενά του. Στέκομαι, τὸν ζυγίζω, κοιτάζω καλὰ καὶ τί νὰ δῶ. Στὸ χέρι κρατοῦσε ἓνα δακτυλίδι. Βρὲ πῶ! πῶ! σκέφτηκα τί ἀτυχία. Μπροστὰ δυὸ βήματα ἀπὸ μένα ἡ τύχη καὶ νὰ μὴν τὴν δῶ. Βρὲ στραβομάρα. Τεντώνομαι, φτιάχνω τὸ παπιγιὸν καὶ τοῦ ρίχνω μιὰ ματιὰ ὅπως ὁ Ἐντυ Κωνσταντίν. Καὶ νά, πού ἔρχεται δίπλα μου. Μιὰ κλαψιάρικη φωνὴ σὰν γάτου βραχνιασμένου βγαίνει ἀπὸ ἓνα στόμα πού ἔμοιαζε περισσότερο μὲ ὑλόνομο τῶν Παρισίων παρὰ μὲ στόμα ἀνθρώπινο.

—Κύριε μου λέει: Ἡ τύχη μου τόχε νὰ τὸ βρῶ. Θανμάστε το ὄλόχρυσο. Δακτυλίδι ἀπὸ τὰ λίγα. Ἄγοράστέ το ὄσο—ὄσο χωρὶς κουβέντες μὴ μᾶς μυρτοῦν γιὰτι ἔχω ἀνάγκη ψιλῆς γιὰ ἐσωτερικὴ ἀνακατασκευὴ τοῦ στομάχου.

Τὸ παίρνω τὸ κοιτάζω καὶ τί νὰ σᾶς πῶ ρὲ παι-

διά. Ἐνα δακτυλίδι θαῦμα. Ὅλόχρυσο ὅπως φαίνεται. Τοῦ τὴν ἀμολῶω.

—Πόσο γιὰ σκότωμα.

Μοῦ τοπουλάς; 150 ψιλές.

Τύχη σκέφτομαι νὰ γίνω κάτοχος. Βγάζω τὶς 150 καὶ τὶς βουτάει καὶ φεύγει τρέχοντας ὅπως ὁ Ζάτοπετ τρέχει τὸ Μαραθώνιο. Τὸ βάζω στὸ δάκτυλο καὶ καμαρώνω. Κελεπούρι πρώτης γραμμῆς.

Τὸ βράδυ συναντῶ τὸ φίλο μου τὸ Κάρβα. Ἐνας Ἀστυνομικὸς τσιμάνι. Τοῦ ξηγιέμαι γιὰ τὸ λάχανο. Μὲ κοιτάζει, βγάζει τὰ μάτια του ἔξω σὰν ἰσπόταμος, βγάζει ἓνα λαρυγγισμό πού μοῦ θυμίζει ἔλέφαντα ἔξαγριωμένο.

—Βρὲ μοῦ λέει τὴν ἔπαθες.

—Σκασμὸς τοῦ φωνάζω. Κουβέντα μὴν ἀκουσθῆ τὸ πρῶμα καὶ λέγε πὼς καὶ τί.

—Τὴν ἔπαθες μοῦ λέει. Τὸ δακτυλίδι εἶναι ψευτικό. Τὴν ἔπαθες. Κόλλο τοῦ μάγκα.

Τὸν πιάνω ἀπὸ τὸ γιακὰ καὶ τὸν τινάζω. Μίλα καλὰ τοῦ λέω γιὰτι σὲ βλέπω ἀπερχόμενον εἰς τόπον χλοερὸ καὶ γαλήνιο.

—Ναί, μοῦ λέει τὴν ἔπαθες, πᾶμε σ' ἓνα χρυσοχόο.

Τραβάμε σ' ἓνα γνωστὸ μαγαζί. Καὶ δίδω τὸ δακτυλίδι γιὰ ἐξέταση. Καὶ περιμένω ἀγωνιωδῶς τὸ συμπέρασμα.

—Μάλιστα κύριε λέει στὸ φίλον μου πὼς εἶναι ψευτικό καὶ ἐπιχρυσωμένο λιγάκι ἔξωτερικῶς.

Σᾶς λέω ρὲ παιδιά πὼς κείνη τὴν ὥρα ἔπεσε τὸ ἐμπάιρ στρέιτ καὶ μὲ πλῆκωσε. Καὶ νὰ σκεφτῆτε ὅτι ἄλλα ψηλὰ δὲν ὑπῆρχαν, Τὸ φυσάω καὶ δὲν κρῶνεται Ἄλλὰ εἴπαμε αὐτὰ μᾶς σκαρώνει ἡ ζωὴ.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΙΧ. ΣΟΛΙΔΑΚΗΣ

Μαθητὴς Η' Γ' Ἀγ. Νικολάου Κρήτης

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ὁ γέρο—Νικόλας πορουσιάζεται σὲ μιὰ Τράπεζα καὶ ζητάει νὰ τὸν κρατήσουν γιὰ κλητῆρα.

—Δὲν ὑπάρχουν θέσεις οὔτε γιὰ κλητῆρες οὔτε γιὰ ὑπαλλήλους τοῦ ἀπαντάει ἓνας προϊστάμενος.

Κι' ὁ γέρο—Νικόλας συγκαταβατικά:

—Δὲν πειράζει γιέ μου, ἔρχομαι καὶ γιὰ διευθυντής,

ΧΡΥΣΟΥΛΑ ΜΙΧΕΛΑΚΑΚΗ

Τάξις Γ' Γυμν. Βάμου

ΕΚΛΕΚΤΕΣ ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ

ΣΤΟ ΧΡΙΣΤΟ ΣΤΟ ΚΑΣΤΡΟ

Διήγημα τοῦ Α. ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗ

Μεγάλος πεζογράφος τῆς νεοελληνικῆς λογοτεχνίας ὁ Ἀλέξανδρος Παπαδιαμάντης! Τὸ ἔργον του θεωρεῖται μίᾳ ὀκταετίᾳ εἰς τὰ νεοελληνικά γράμματα.

Τὰ διηγήματά του ἀποπνέουν τὸ λεπτόν ἄρωμα τῆς Ἑλληνικῆς ὑπάλθρου, τῶν ἀγνῶν ἑλληνικῶν ἐθίμων καὶ συγχρόνως ἐμπνέονται ἀπὸ θεϊαν χριστιανικὴν πίστιν. Ὁ Παπαδιαμάντης παρ' ἑλθὴν τὴν φαινομενικὴν ἀπλοϊκότητά του, ὑπῆρξεν ὁ ἀγωνιστής, ποῦ εἶχε θεμελιώσει τὴν προσωπικότητά του ἐπάνω εἰς τὸ μόνο θεμέλιον, τὸν Χριστόν.

Ὁ Παπαδιαμάντης, ὁ ὁποῖος ἀνετράφη μὲ τροπάρια καὶ εἰκόνας, μὲ τὰς εὐλαβεῖς παραδόσεις, εἶναι χριστιανὸς ριζωμένος μέσα εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν.

Ὁ φωτισμένος λογοτέχνης δὲν χρησιμοποιεῖ τὴν θρησκείαν ὡς διακοσμητικὸν στοιχεῖον τῆς τέχνης του. Δι' αὐτὸ καὶ τὰ ἔργα του εἶναι κάτι ποῦ ὁδηγοῦν «ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων».

Ἐνα ἀπὸ τὰ ἐκλεκτὰ διηγήματά του εἶναι καὶ τὸ «Στὸ Χριστὸ στὸ κάστρο» χωρὶς νὰ ὑστερήῃ εἰς φυσικότητα καὶ ζωηρότητα περιγραφῆς, εἶναι συγχρόνως ἕνα κήρυγμα χριστιανικῆς ἀγάπης καὶ μεγαλοψυχίας μὲ ἥρωα τὸν παπᾶ-Φραγκοῦλη.

Ὁ παπᾶ-Φραγκοῦλης διεκρίνετο διὰ τὰ εὐγενῆ φυκικά του αἰσθήματα, ἦτο μεσήλιξ μὲ γενναῖον καρδίαν, ἀλλὰ καὶ μὲ ἀρκετὴν σωματικὴν ῥώμην. Μίαν ὑλκτα τοῦ Δεκέμβρη, συννεφώδη καὶ λίαν τρικυμιώδη, περιεφρόνησε τὰ πάντα, εἰς οὐδὲν ὑπολογίσας ἡσυχίαν, ἀνάπαυσιν, ὑγείαν, ζωὴν, προκειμένου νὰ σώσῃ δύο πνευματικά του τέκνα, τὰ ὁποῖα τὸ χιόνι εἶχε κλείσει πάνω στὸ κάστρο. Ἡ τοιαύτη πράξις τοῦ παπᾶ-Φραγκοῦλη, κινεῖ ὄχι μόνον τὴν συμπάθειαν, ἀλλὰ καὶ τὸν θαυμασμόν διὰ τὴν γενναιοψυχίαν, τὴν αὐτοθυσίαν καὶ τὴν ἀποφασιστικότητά αὐτοῦ, ὑπὸ τοιαύτας μάλιστα καιρικὰς συνθήκας. Ὡ! Θεῖα καὶ οὐράνιος ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ! πόσον δύνασαι νὰ μεταβάλλῃς τὸ πρόσωπο τῆς γῆς καὶ νὰ τὴν καταστήσῃς πραγματικὰ παράδεισον!

Ἡ δύναμις τῆς ἀγάπης ἀνήγειρε τὰ τόσα φιλανθρωπικά ἱδρύματα ὑπὸ τὴν στέγην τῶν ὁποίων εὐρίσκουν παρηγοριά οἱ ἀπόκληροι τῆς κοινωνίας. Τῆς ἀγάπης ἡ δύναμις ἔδρυσεν ἀναρίθμητα Βρεφοκομεία καὶ Ὁρφανοτροφεία διὰ νὰ σκορπίζον τὸ χέδι καὶ τὴ στοργή, τὴν ὀρθρινὴν δροσοσταλίδαν τῆς ζωῆς,

τὸ παιδί. Καὶ τόσα Γηροκομεία διὰ νὰ χαρίζουν τὴν δικτηρία στὰ γηρατειὰ ποῦ κατηφορίζουν τὸν δλισθηρὸν κατήφορον τοῦ τάφου. Ἡ ἀγάπη εἶναι ἡ πρώτη ἐντολή τοῦ Θεοῦ, εἶναι ἡ βέτις καὶ τὸ θεμέλιον τῶν χριστιανικῶν ἀρετῶν. Χωρὶς τὴν χριστιανικὴν ἀγάπην δὲν ὑπάρχει ἀληθινὴ καὶ καθαρὴ ἀρετὴ.

Ἀλλὰ ἐὰν διὰ πάντα ἄνθρωπο, ἡ χριστιανικὴ ἀγάπη πρέπει νὰ εἶναι σφοδρὸς πόθος, διὰ τὸν ἱερέα, πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἀνάγκη τῆς καρδίας του, ἰσχυρὸν κίνητρον ὅλης τῆς δράσεώς του. Καὶ θὰ εἶναι τότε ὁ ἱερεὺς «Ζήλω πεπυρακτωμένος», ὅπως τὸν θέλει ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος. Σφοδρὸς πόθος θὰ κατατρώγῃ τὴν ψυχὴν του, διὰ τὴν σωτηρίαν τῶν πνευματικῶν του παιδιῶν.

Περισσότερον ἀπὸ ἄλλοτε σήμερον ἠθικὴ ἀνατροπὴ καὶ ἀποχαλίνωσις ἐπικρατεῖ παντοῦ. Αἱ συνειδήσεις διεφθάρησαν καὶ τὸ θρησκευτικὸν φρόνημα κατέπεσεν ἐπικινδύνως. Αἱ ἠθικαὶ ἀξίαι κινδυνεύουν πρὸ τοῦ ἀπαισιωτέρου καὶ χυδαιστέρου ὕλισμοῦ, ποῦ ἐγνώρισεν μέχρι σήμερον ὁ κόσμος. Ὁ Κληρὸς μας πρέπει νὰ σύρῃ τὸ ταχύτερον μὲ ἀγάπην Χριστοῦ βοηθούμενος καὶ ἀπὸ τοὺς λαϊκοὺς Θεολόγους ἐπιστήμονας καὶ ν' ἀποδοῦν μίαν συστηματικῶς ὀργανωμένην ἱεραποστολή. Νὰ ἀφήσῃ ὁ Κληρὸς τοὺς νεκροὺς τύπους μὲ τοὺς ὁποίους σήμερον εἶναι ἀπησχολημένος. Νὰ ἀνέλθῃ εἰς ἀνωτέρους ὀρίζοντας. Νὰ ποθῆσῃ νὰ μεταβάλλῃ στὸ καλύτερον τὰς συνειδήσεις καὶ τὰς ἠθικὰς πεποιθήσεις τοῦ ποιμνίου του. Ἀλλὰ διὰ νὰ δράσῃ οὕτω ὁ παπᾶς ἀνάγκη πρωτίστως τὴν ζωὴν του νὰ τὴν κυβερνᾷ ζῆλος καὶ ἀγάπη Χριστοῦ. Μόνον τότε θὰ γίνῃ ἀξίος τῆς ἀποστολῆς του, ἀληθινὸς διάκονος τοῦ Χριστοῦ καὶ σωτήρας τοῦ ποιμνίου του.

Ἄς ἐλπίζωμεν εἰς τὴν χαραυγὴν μιᾶς νέας περιόδου τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ μας βίου, μιᾶς νέας ἑλληνικῆς ἀναγεννήσεως, τῆς ὁποίας πρέπει νὰ πρωτοστατήσῃ ὁ κληρὸς.

EMMAN. ΜΙΑΓ. ΛΑΚΗΣ

Τάξ. Ζ. Ἰδιωτ. Γυμν. Ἀλικιανῶ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΑΙ

Ἰὺπό τὸν ὄρον «βιβλιοθήκη» ἐννοοῦμεν τὸ ἴδρυμα ἐκεῖνο ἐντὸς τοῦ ὁποῖου ὁ ἄνθρωπος τοποθετεῖ τὰς ἐπὶ τοῦ χάριτος διατυπωθεῖσας ἰδέας του. Αἱ βιβλιοθήκαι εἶναι εἰς ἕκ τῶν παραγόντων διὰ τῶν ὁποίων αἱ διάφοροι χώραι κατατάσσονται εἰς τὸ ἀνάλογον πνευματικὸν ἐπίπεδον. Εἶναι ἕνα κριτήριον ἀσφαλὲς τῆς δ'ανοητικῆς στάθμης ἐκάστης χώρας.

Ἀναγκαῖον θὰ ἦτο ἄρα νὰ γνωρίσωμεν μερικὰς ἐκ τῶν σπουδαιότερων βιβλιοθηκῶν τῶν δημιουργηθεισῶν ἀπὸ ἐμφανίσεως τοῦ ἀνθρώπου.

Βιβλιοθήκαι ὑπάρχοντες ἀπ' ἧς στιγμῆς ὁ ἄνθρωπος ἠσθάνθη τὴν ἀνάγκην νὰ διατυπώσῃ τὰς σκέψεις του ἐπὶ ὕλικῷ τινός, νὰ τὰς ἀποταμιεύσῃ εἰς ἰδιαίτερα ἴδρύματα καὶ νὰ τὰς καταστήσῃ κτῆμα τῶν μεταγενεστέρων.

Ὁ ἄνθρωπος ἀναλόγως τῆς πολιτιστικῆς του βαθμίδος, ἐξέλεξε καὶ ἀνάλογον ὕλικόν διὰ νὰ διατυπώσῃ τὰς σκέψεις του. Οὕτω ὁ πρωτόγονος ἄνθρωπος διετύπωσε τὰς σκέψεις του ἢ μᾶλλον ἐσεχίασε ὁλόκληρον τὸν συναισθηματικὸν καὶ διανοητικὸν του κόσμον ἐπὶ τῶν τοιχωμάτων τῶν σκευῶν σπηλαίων, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἔζησε ὡς τρογλοδύτης.

Καθ' ὅσον ὁ τροχὸς τῆς ἱστορίας γυρίζει, βλέπομεν τὸν ἄνθρωπον νὰ τελειοποιῇ τὸ ὕλικόν τοῦτο. Εἰς τὸ βάθος 6.000 χρόνων εὐρίσκομεν τὸν ἄνθρωπον νὰ κατασκευάζῃ πλίνθους ἀπὸ χῶμα, ἐπὶ τῶν ὁποίων χαράσσει τὰ δικαιώματά του. Τὸν ἀνευρίσκομεν ἐπίσης νὰ χαράσῃ ἐπὶ στηλῶν ἐκ λίθου τοὺς νόμους τοὺς ὁποίους τοποθετεῖ εἰς τὰ δημόσια μέρη.

Βλέπομεν τοὺς ἀρχαίους Σημίτας νὰ διατυπώνουν ἐπὶ πλίνθων τὰς θεωρίας των καὶ νὰ τὰς ἀποταμιεύουν εἰς βιβλιοθήκας. Οἱ Αἰγύπτιοι ἀργότερον ἐξέλεξαν ἄλλο ὕλικόν, πρόχειρον ἐκ τοῦ ἀμέσου περιβάλλοντός των καὶ περισσότερον εὐχρηστον. Τοῦτο εἶναι ὁ πάπυρος. Ὁ Ἑλληνικὸς πολιτισμὸς κατόπιν ἐχρησιμοποίησε καταργασμένα ἐρματα, τὰ ὁποῖα ἐκλήθησαν διφθέρα (ἐξ οὗ καὶ τὸ ὑπὸ τῶν Τούρκων τροποποιηθὲν τεφτέρι).

Οἱ αἰῶνες διέρχονται ἀλλὰ ὁ ἄνθρωπος μένει προσκολλημένος εἰς τὰ παλαιὰ ὕλικά γραφῆς. Μόνον κατὰ τοὺς χρόνους τῆς Ἀναγεννήσεως κάμνει τὴν ἐμφάνισίν του ὁ χάρτης καὶ ἡ τυπογραφία. ὸπὸ τινῶν ὑποστηρίζεται ὅτι ὁ χάρτης καὶ ἡ τυπογραφία ἦσαν γνωστὰ εἰς τοὺς Σίνας ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων, ὡς καταφαίνεται ἐκ τῶν ἐντυπώσεων τοῦ Ἰταλοῦ περιηγητοῦ τῆς Κίνας Μάρκο Πόλο.

Ἡ ἀνακάλυψις τοῦ χάρτου εἶναι γεγονός ἐστὶς σημασίας πρὸς τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ ἀεροπλάνου καὶ

τῆς ἀτομικῆς ἐνεργείας δύναται νὰ ὑποστηρίξῃ κανεῖς. Διότι ὅπως αἱ ἐπιτεύξεις αὐταὶ τῆς ἐπιστήμης τοῦ 20οῦ αἰῶνος ἤνοιξαν τὰς πύλας λαμπρῶν λεωφόρων τοῦ πνεύματος, οὕτω καὶ ἡ ἀνακάλυψις τοῦ χάρτου συνετέλεσε τὰ μέγιστα εἰς τὴν διανοητικὴν ἀνάπτυξιν τῆς μάξης τοῦ ἔλαοῦ, ἐκ τοῦ ὁποῖου προσέρχονται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὰ διανοητικὰ ἀγαθὰ ἐκάστης ἐποχῆς.

Τὴν πρώτην βιβλιοθήκην ἀνευρίσκομεν εἰς τὰ ἀνεξιχνίαστα καὶ ὀμιχλώδη βάθη 4.000 χρόνων πρὸ Χ εἰς τὴν Σημητικὴν πόλιν Ἀρχαδ ἐπὶ Σάργκωνος Αου.

Εἰς τὴν Βαβυλῶνα ἐπίσης ὑπῆρχον συγκεντρωμένοι πλίνθοι σφηνοειδοῦς γραφῆς κατὰ τὸν 7ον π. Χ. αἰῶνα.

Ἀργότερον εἰς τὴν Ἑλληνιστικὴν Ἀλεξάνδρειαν ἀνευρίσκομεν δύο τεραστίως βιβλιοθήκας περιεχούσας ὅλα τὰ συγγράμματα τῆς ἐποχῆς. Ἡ μὲν μία περιεῖχε 300.000 χειρόγραφα βιβλία, ἡ δὲ ἄλλη 400.000 ὁσαύτως χειρόγραφα.

Ἡ πρώτη καταστάφῃ ὑπὸ τοῦ Χαλίφου Ὀμάρ, ὅστις εἶπεν τὰ ἐξῆς χαρακτηριστικά: «Ἐὰν τὰ βιβλία αὐτὰ εἶναι σύμφωνα πρὸς τὸ κοράνιον εἶναι ἄχρηστα. Ἐὰν ὄχι πρέπει νὰ καταστραφῶν ὡς ἀντιθέμενα πρὸς τὰς ἀρχὰς τὰς ὑπὸ τοῦ Μωάμεθ διατυπωθεῖσας».

Ἐπίσης ὀνομαστὴ βιβλιοθήκη τῶν μεταχριστιανικῶν χρόνων ἦτο ἡ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καταστραφεῖσα τὸ 475 μ. Χ με περιεχόμενον 120.000 βιβλίων, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὸ «Κῶδιξ Ὀμηρικῶν Ἐπῶν».

Ἡ μεγαλυτέρα βιβλιοθήκη τῆς συγχρόνου ἐποχῆς θεωρεῖται τὸ Βρετανικὸν Μουσεῖον, ἰδρυθὲν περὶ τὸ 1753 καὶ περιέχον πλεον τῶν 2.500.000 δεμένων τόμων, μὴ συμπαρίστα βανομένων τῶν φυλλαδίων, τὰ ὁποῖα ἀναβιβάζουν τὸν ἀριθμὸν τῶν βιβλίων εἰς 5.000.000 τόμους. Ἐπίσης περιλαμβάνει 56.000 χειρόγραφα. Διὰ νὰ εἰσελθῇ τις ἐντὸς αὐτῆς ἀπαιτεῖται ἄδεια προερχομένη ἀπὸ σημαῖνον πρῶτον τῆς Ἀγγλικῆς κοινῶνίας.

Ἡ βιβλιοθήκη τῆς Ὁξφόρδης εἶναι δευτέρα ἐκ τῶν Ἀγγλικῶν βιβλιοθηκῶν συμπεριλαμβανούσα περὶ τὸ 1.000.000 τόμων καὶ 4000 χειρογράφων.

Ἡ Ἑθνικὴ Βιβλιοθήκη τῶν Παρισίων θεωρεῖται ἐφάμιλλος τοῦ Βρετανικοῦ Μουσεῖου, ἰδρυθεῖσα ἐπὶ βασιλείῳ Ἰωάννου τὸν 13ον αἰῶνα. Περιέχει 2.000.000 τόμους καὶ 100.000 χειρογράφων ἦτοι 5.000 Ἑλληνικά καὶ 28.000 Λατινικά. Ἐπίσης 45.000 Γαλλικά καὶ ἄλλα διαφόρων γλωσσῶν. Ὁ ὅλι-

ΧΕΛΙΔΟΝΟΦΩΛΙΑ

Τσίου, τσίου, τσίου! 'Ακούστηκε μιὰ μικρὴ φωνούλα. 'Ανοιξα τὸ παράθυρο τοῦ δωματίου μου μὲ περιέργεια, καὶ εἶδα ἕνα χελιδόνι πού πετοῦσε στὸν καταγάλανο οὐρανὸ καὶ φώναζε. 'Ἐπειτα κι ἄλλα κι ἄλλα. Τὰ ἔβλεπα μὲ χαρὰ καὶ μοῦ φαινόταν ὅτι κροτοῦσαν στὸ ράμφος μιὰ κορδέλλα πού ἔγραφε μὲ χρυσὰ καὶ λουλουδιασμένα γράμματα: «'Ανοιξις». Δεκάδες χελιδόνια εἶχαν γεμίσει τὸν ἀέρα καὶ τὸν ἔσκιζαν σὰν κατευθυνόμενα βέλη. Κελαῖδοῦσαν χαρούμενα καὶ διασκέδαζαν ὁμορφα στὴν καταπράσινη γῆ.

'Ο ἥλιος πού πετάχτηκε ἐκείνη τὴν στιγμή ἀπ' τὸ βουνὸ τοὺς ἔδωσε ἕνα ἔντονο χρώμα καὶ τὰ ἔκανε νὰ φαίνωνται γυαλιστερά. Τὰ δένδρα ἄρχισαν νὰ ὑψώνουν καὶ πάλι τὸ κορμί τους ἐπίβλητικά σὰ νὰ ξυπνοῦσαν ἀπὸ ἕνα βαθὺ ὕπνο. 'Ο ἀγέρας φυσοῦσε σιγὰ σὰν νὰ ἤθελε νὰ ὑποβοηθήσῃ τὴν ὁμορφιὰ τῆς φύσεως. Τόσο φαινόταν ὅλα μαγευτικά! Τὶ χαρούμενη ἀτμόσφαιρα!

Ξαφνικά ἐκεῖ πού τὰ σκεφτόμουν ὅλα αὐτὰ μοῦ φάνηκε ὅτι ἄκουσα μιὰ φωνὴ πάνω ἀπ' τὸ κεφάλι μου. Κατηύθυνα τὸ βλέμμα μου πρὸς τὰ ἐκεῖ.

χὸς ἀριθμὸς τῶν βιβλίων τῶν Γαλλικῶν βιβλιοθηκῶν ὑπερβαίνει τὰ 2.000.000.

'Η Αὐτοκρατορικὴ βιβλιοθήκη τῆς Πετροπόλεως εἰς Ρωσσίαν περιέχει περὶ τὰ 2.500.000 βιβλίων καὶ 55.000 χειρογράφων. 'Η τῆς Χάγης ἐν 'Ολλανδίᾳ περὶ τὰ 2.000.000.

Μία ἐκ τῶν πολυτιμωτέρων βιβλιοθηκῶν τοῦ κόσμου θεωρεῖται ἡ τοῦ Βατικανοῦ, περιέχουσα περὶ τὰ 500.00 βιβλία καὶ 36.000 χειρογραφα ἔξω δὲν τὰ 31.500 εἶναι Λατινικά καὶ τὰ 36.000 'Ελληνικά.

'Η 'Εθνικὴ Βιβλιοθήκη τῆς Ρώμης περιέχει περὶ τὸ 1.000.000 τόμους καὶ 6.200 χειρογραφα.

'Ἐπίσης σπουδαίας βιβλιοθήκας διαθέτουν αἱ 'Ιταλικαὶ πόλεις Φλωρεντία, Μιλᾶνον, Τουρίνον, Βενετία καὶ ἄλλαι, καθ' ὅσον ἡ 'Ιταλία κατὰ τὸν Μεσαίωνα ὑπῆρξε κέντρον γραμμάτων.

Αἱ 'Ιταλικαὶ βιβλιοθήκαι ὑπολογίζονται εἰς 1000.

'Η Βασιλικὴ Βιβλιοθήκη τοῦ Βερολίνου ἔχει 1.200.000 ἐντύπων βιβλίων καὶ 30.000 χειρογραφα.

'Η Βασιλικὴ Βιβλιοθήκη τῶν 'Αθηνῶν διέθετε πρὸ τοῦ πολέμου 300.000 τόμους καὶ ἀρκετὰ πολύτιμα χειρογραφα.

'Η τῆς Κοπεγχάγης ἔχει 1.000.000 βιβλία.

Αἱ βιβλιοθήκαι τοῦ Νέου Κόσμου κατὰ σειρὰν δυνάμεως εἶναι αἱ ἑξῆς: 'Η τῆς Οὐασινγκτῶνος περιέχουσα 2.000.009 βιβλία 'Η τῆς Νέας 'Υόρκης περιέχουσα 2.500.000 βιβλία. 'Η τοῦ Χάρβαρδ 2.300.000 βιβλία. 'Η τῆς Βωστώνης 1.600.000 βιβλία. 'Η τοῦ Σικάγου 1.000.000.

Βιβλιοθήκαι διαθέτουσαι τουλάχιστον 10.000 βιβλία ὑπάρχουν περὶ τὰς 16.000 ἐν 'Αμερικῇ.

ΕΜΜ. ΕΠ. ΤΖΟΥΝΑΚΗΣ
Ζ'. Πρ. Αου Γ. Α. Η.

Ναί!... δὲν γιελιόμουν. Στὸ ἐπάνω μέρος τοῦ παραθύρου, στὴ βίσι τῆς στέγης εἶδα δυὸ χελιδόνια κατὰμωρα μὲ κάτασπρες κοιλίες καὶ ψαλιδοτῆς οὐρές. Κάτι εἶχαν βαλθῆ νὰ φτιάνουν. Μπᾶ! Εἶπα μὲ τὸν νοῦ μου. Τὶ νὰ γυροῦν ἐκεῖ ἄραγε; 'Η περιέργειά μου εἶχε φθάσει στὸ κατακόρυφο καὶ σκέφθηκα νὰ παρακολουθήσω τὶς κινήσεις τους. Νὰ λοιπὸν τὶ ἔκαναν! 'Ἐφευγὰν καὶ ξανάρχονταν κουβαλώντας πότε κλαδάκια καὶ πότε λάσπη καὶ ἄχυρα. Καὶ ἄρχισαν νὰ φτιάνουν μιὰ μικρὴ φωλιά. Μὲ τὶ γούστο καὶ καλλιτεχνία τὴν ἐφτιαναν! Σὰν ἀληθινοὶ κτίστες. Τέλος, μετὰ ἀπὸ πολὺ καιρὸ ἡ φωλιὰ ἦτο ἐτοιμη καὶ τὸ ζεῦγος τῶν πουλιῶν ἐγκατεστάθη ἐκεῖ. 'Η φωνὴ τῆς μητέρας μου μὲ ἔκανε νὰ τιναχθῶ σὰν νὰ μὲ ἄγγισε ἠλεκτρικὸ ρεῦμα. Μπῆκα μέσα στὸ σπίτι, καὶ ἀπὸ τότε κάθε πρωὶ ἀνοίγα μὲ προφυλάξεις τὸ παράθυρο καὶ παρακολουθοῦσα σὰν κατάσκοπος τὰ μικρὰ χελιδόνια.

Μιὰ μέρα εἶδα κάτι μικρὰ ἄσπρα πραγματάκια μέσα στὴν φωλιά. Κοίταξα καλλίτερα καὶ εἶδα πὼς ἦσαν αὐγά. Μικρὰ αὐγουλάκ α. Κτύπησα τὰ χέρια μου μὲ χαρὰ. 'Ἐπειτα ἀπὸ λίγο καιρὸ ξεπουλίασαν καὶ βγήκαν κάτι γυμνὰ πουλάκια πού ἀμέσως ἄρχισαν τὶς φωνὲς σὰν νὰ ἔλεγαν «πεινοῦμε. Φέρτε μας νὰ φᾶμε».

Καὶ πράγματι, οἱ γονεῖς τους, τοὺς ἔφερναν σκουλήκια, μυῖγες, καὶ ἄλλα ἔντομα πού τὰ κατάπιναν μὲ μεγάλη ὄρεξι. 'Ἐνῶ παρατηροῦσα αὐτὸ τὸ εὐχάριστο θέαμα, ἕνα ἀσπριδερὸ πρᾶγμα μοῦ τράβηξε τὴν προσοχή. Κοίταξα πρὸς τὰ ἐκεῖ καὶ τὸ αἷμα μου...πάγωσε μέσα στὶς φλέβες μου. 'Ἦταν ὁ γάτος τῆς γειτόνισσάς μου ὁ Ψιρῆς. Ποτὲ ἄλλοτε τὸ ὄνομα αὐτὸ δὲν μοῦ προξένησε τόσο τρόμο ὅσο τώρα. 'Η καρδιά μου κτυποῦσε τόσο δυνατὰ, ἐνῶ αὐτὸς προχωροῦσε ἤρεμα σιγὰ σιγὰ σὰν κλέφτης, μὲ χαμηλωμένο τὸ κεφάλι καὶ μὲ ὑπουλο βλέμμα. 'Απὸ τώρα ξερογλυφόταν. 'Ἐνωσα ἀγεννάκτησι γι' αὐτὸν τὸν φαγᾶ, τὸν δήμιό τῶν ἀθῶων πουλιῶν. Μιὰ δυνατὴ φωνὴ βγήκε ἀπ' τὸ στόμα μου σὰν βρυχηθμὸς λιονταριοῦ. Ψίττ!...

Αὐτὸ ἦταν. 'Ο γάτος τόσο φοβήθηκε πού κόντεψε νὰ χάσῃ τὴν ἰσορροπία του καὶ νὰ πέσῃ κάτω. Μὲ δυὸ πηδήματα ἀπεμακρύνθη ἀπογοητευμένος γιὰ τὴν ἀποτυχία του. 'Η καρδιά μου πῆγε στὴν θέσι της. Εἶχα σώσει τὰ χελιδόνια ἀπὸ βέβαιο θάνατο. Κι' αὐτὰ πού ὡς τώρα σὰν νὰ μὴν εἶχαν καταλάβει τίποτα φτεροῦγιζαν χαρούμενα καμαρώνοντας τὰ παιδιὰ τους, ἔνωσαν ξαφνικά, τὶ δύσκολες στιγμὲς εἶχον περάσει καὶ ἔδειξαν κάποια ταραχὴ. 'Αλλὰ ὅταν ἀντίκρουσαν τὸ γαληνεμένο πρόσωπό μου πῆραν θάρρος καὶ ἄρχισαν πάλι τὰ κελαιδήματά τους σὰν νὰ ἤθελαν νὰ μὲ εὐχαριστήσουν. Κι' ἐγὼ τὰ κοίταξα στοργικὰ καὶ ἕνα δάκρυ σὰν ἀνεκτίμητο διαμάντι κύλισε ἀπ' τὰ μάτια μου. Πὼς καταλαβαίνουν τὰ ζῶα καὶ ἀνταποδίδουν κάθε καλὸ πού τοὺς ἔχεις κάνει!...

ΧΡΙΣΤΟΣ Γ. ΤΕΡΖΑΚΙΣ
Εω Γ. Α. 'Ηρακλείου

Η ΑΞΙΑ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ

Ἔχουν οἱ Ἄγγλοι παροιμίαν λακωνικωτάτην, τὴν ὁποίαν ὅλοι γνωρίζομεν «Time is money». Ὁ χρόνος εἶναι χρῆμα. Ἀλλὰ αὐτὴ δὲν λέγει ἀρεκέα. Ὁ χρόνος εἶναι περισσότερο χρῆμα. Εἶναι τὸ ὕφασμα ἀπὸ τὸ ὁποῖον κατασκευάζεται ἡ ζωὴ μας. Ὁ θέλων νὰ ἐπιτύχῃ εἰς τὴν ζωὴν, ὀφείλει νὰ γνωρίσῃ τὴν ἀξίαν τοῦ χρόνου καὶ νὰ μὴ χάνῃ ἐξ αὐτοῦ οὐδὲ λεπτόν.

Δὲν μένει σπάνιον εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ Ἀμερικὴν, πρὸ παντὸς νὰ βλέπωμεν ἐπὶ τοίχων ἐπιγραφάς, ὡς αἱ ἑξῆς. «Παρακαλεῖσθε, ὅταν τελειώσητε τὰς ἀγοράς νὰ φύγητε» ἢ «γνωρίζομεν τί καιρὸς εἶναι σήμερον» κ.τ.λ.

Ἄπαντες οἱ μεγάλοι ἄνδρες ἔχουν δημιουργήσει πλῆθος ἔργων καὶ πολλάκις ἐκπλητόμεθα πρὸ τῆς μεγίστης συγγραφικῆς τῶν δραστηριότητος καὶ ἐφευρέσεων. Ἐκέρδιζον ὅμως τὸν χρόνον μηδεμίαν στιγμήν τοῦ βίου τῶν σπαταλῶντες. Ὁ θέλων νὰ δημιουργήσῃ τι, ὀφείλει νὰ συγκεντρώσῃ εἰς τὰ ἐλάχιστα ὅλας τὰς δυνάμεις του. Τὸ μυστικὸν τῶν μεγάλων ἀνδρῶν ὑπῆρξεν ἐν τῇ καλῇ χρήσει τοῦ χρόνου τῶν. Ἡ ὥρα ἀποτελεῖται ἀπὸ λεπτά, ὃ δὲ γνωρίζω νὰ χρησιμοποιῆ ὅλα τὰ λεπτά θὰ καταλήξῃ νὰ κερδίξῃ ὀλοκλήρους ὥρας καὶ ἡμέρας. «Tembus omnia jerit, sed et omnia augetur tempus. Τὰ πάντα φέρει ὁ χρόνος, ἀλλὰ καὶ τὰ πάντα ἀπάγει ὁ χρόνος. Μεγάλῃ σοφίᾳ εἶναι νὰ ἐπωφελοῦμεθα παντὸς λεπτοῦ. Ἐπὶ τοῦ ὄρολογίου μοναστηρίου τινὸς ἔγραψε μοναχὸς τις τῶν παλαιῶν χρόνων: «Ἦχετο τὸ παρελθόν· τὸ μέλλον δὲν ἦλθε ἀκόμα. Τὸ παρὸν εἶναι σημεῖον, τοῦ ὁποῖου εἶσαι κύριος. Χρησιμοποίησον καλῶς τὸ σημεῖον τοῦτο τοῦ παρόντος, τὸ ὁποῖον σοῦ ἀνήκει. Ἐπ' αὐτοῦ θὰ ἐπιπλεύσῃ, διὰ μὲν τὴν ἀρετὴν βραβεῖον, διὰ δὲ τὴν κακίαν τιμωρία». Εἶχε πλῆρες δίκαιον.

Ἄλλ' εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρχῃ καὶ ἀντίθετος πείρα. Συχνότατα, δὲν ἔχουν καιρὸν οἱ ὀκνηροί. Ὁ ἀμελῆς μαθητὴς ἀναβάλλει πάντοτε τὴν ἐργασίαν του εἰς τὴν τελευταίαν ἡμέραν, εἰς τὴν τελευταίαν ὥραν, γράφει δὲ τὸ γαλλικὸν τοῦ μᾶθημα κατὰ τὴν προτεραίαν νύκτα τοῦ μαθήματος. Ἐξ ἄλλου δὲν εἶναι οἱ πλούσιοι, οἱ ἀμερίμως ζῶντες, ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐργάζονται διὰ τὸ δημόσιον καλὸν καὶ τὰ καλύτερα ἐπιστημονικὰ ἔργα συγγράφουν. Συχνότατα εἶναι ἐκεῖνοι, τῶν ὁποίων αἱ ἡμέραι εἶναι κατεληγμέναι ἀπὸ πρωτῆς μέχρι ἐσπέρας. Τῶ ὄντι μεγάλη εἶναι ἡ ἀξία τοῦ χρόνου. Ὁ Γερμανὸς φιλόσοφος Σίλλερ λέγει: «Ὁ χρόνος ἔχει ἐναλλάξ τὰ τρία του βαδίσματα. Τὸ

βαδίσμα τοῦ μέλλοντος κινεῖται πάντα σκεπτικόν. Καὶ τοῦ παρόντος γρήγορα ξεφεύγει μέσα στὸ λεπτόν. Τοῦ παρελθόντος βέβαια γιὰ πάντα σταθερόν. Καὶ ὄντως παρὸν δὲν ὑπάρχει. Εἶναι μία φευγαλέα ἐντύπωσις τοῦ χρόνου, εἶναι μία ψευδαἰσθησις. Ὑπάρχει μόνον παρελθὸν καὶ μέλλον. Διὰ τοῦτο ὕψιστος σκοπὸς τοῦ νέου πρέπει νὰ εἶναι ἡ ὀρθὴ χρῆσις τοῦ χρόνου διὰ τῆς ἐργασίας». Ὁ Γκαίτε λέγει: «Χρησιμοποίησον τὸν φευγαλέον καιρὸν σου. Μόνον ἡ τάξις βοηθεῖ νὰ τὸν κερδίσης». Μὴν ἀφήνωμεν τὸν χρόνον νὰ φεύγῃ ἄπρακτος. Κάθε λεπτόν νὰ μᾶς παρέχῃ πάντοτε κάτι τὸ νέον καὶ ὀφελίμον, νὰ μᾶς πλουτίσῃ καὶ νὰ μᾶς ἐξυψώσῃ ἀπὸ τὰς χαμερπεῖς ὑλικὰς δυνάμεις τῆς κατωτέρας φύσεώς μας. Ἀλληλοδιαδόχως τὰ λεπτά προσέρχονται ἀλλ' ὀφείλομεν νὰ ὑπολογίζωμεν ταῦτα. Κάποιος ποιητὴς λέγει. «Μᾶς εἶναι ἀλάτι τῆς ζωῆς ἡ τίμια ἐργασία. Γιατὶ μᾶς σώζει κ' ἀπὸ τὴν φιλαργυρία. Καὶ τοῦ Θεοῦ δὲν θάχωμεν τὴν ἀγία προστασία, καλὰ ἂν δὲν δορλεύωμεν καὶ μ' ὅλη τὴν καρδίαν». Ἡ συνεχὴς ὄνειροπόλησις καὶ ἀπραξία διαφθείρει τὴν ζωὴν μας λέγει εἰς Οὐγγρος ποιητὴς.

Δύναται σήμερον ὁ ἄνθρωπος νὰ ὑπολογίσῃ τὴν ταχύτητα τῶν ἀτόμων, νὰ μετρᾷ τὰς ἑκατοντάδας καὶ μυριάδας τῶν δονήσεων ἀνὰ δευτερόλεπτον, ἀλλ' ἀδυνατεῖ νὰ μετρᾷ αὐτὸν τὸν χρόνον, διότι ὁ χρόνος φεύγει πολὺ ταχύτερον. «Ἄλλ' ἔχομεν ὠρολόγια ὑψίστης ἀκριβείας καὶ εὐαισθησίας» θὰ εἶπῃ τις! Ὅχι, δὲν μετρᾷται ὁ χρόνος, Καὶ τὸ λεπτότερον ὠρολόγιον δὲν δεικνύει, εἰμὴ τοῦτο: ὅτι ὁ χρόνος περὶ μὲ ἀπίστευτον ταχύτητα.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω καταφαίνεται ἐναργέστατα ἡ μεγίστη ἀξία τοῦ χρόνου. Ἰδίως ἡμεῖς οἱ νέοι, οἱ εὐρισκόμενοι εἰς τὴν πρώτην καμπὴν τῆς πολυκυμάντου ζωῆς, ἃς χρησιμοποιήσωμεν καλῶς τὸν χρόνον. Ἄς ἔχωμεν ἐν νῶ τὸ τῶν Ἀρχαίων: «Χρόνου φείδου». Οὕτω θ' ἀναπτυχθῶμεν ὡς ἄτομα ἐπ' ὀφελείᾳ τῆς κοινωνίας καὶ ἡ Ἑλλάς ὀλόκληρος θὰ διαλάμψῃ καὶ πάλιν ὡς φωτοβόλος λαμπὰς καὶ θὰ κάμωμεν ἕναν κόσμον ὁμορφον ἀγγελικὰ πλασμένον.

ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

Γυμν. Καστ. Πεδιάδος

ΦΤΩΧΟΣ ΚΑΙ ΑΡΡΩΣΤΟΣ ΔΙΧΩΣ ΓΙΑΤΡΟ ΚΑΙ ΦΑΡΜΑΚΑ

Ἡ νύκτα κυλοῦσε μονότονη μέσα στο πηχτό σκοτάδι. Τ' ἀστέρια ἔμεναν φρουροὶ τῆς σκοτεινῆς βραδυᾶς.

Τὸ φεγγάρι ἕνα φωτεινὸ ἡμικύκλιο σκόρπιζε πλάταλα τ' ἀσήμια του στὴ νανουρισμένη πλάση.

Στὴν φαρδεῖα πλακοστρωμένη λεωφόρο ἐπικρατοῦσε θαθεῖα ἡσυχία.

Μονάχα τὰ φύλλα τῶν δένδρων τοῦ ἀντικρυνοῦ γάρκου θρόζαν μουρμουρίζοντας τὰ μυστικά τους καὶ ἐπὶ μακρὰ ἀκούγετο ἡ μηχανὴ κάποιου τραίνου ποὺ ἔκινουσε.

Κόντευε νὰ ξημερώσῃ δταν τὴν μακρὰ γαλήνη τῆς συνοικίας διέκοψαν τραγοῦδια, γέλοια καὶ ἐνθουσιώδεις φωνές.

Μιὰ ἀνάλαφρη λιμουζίνα σταμάτησε στὴν καγκελόπορτα τῆς ὑψηλῆς πολυκατοικίας.

Ἀπὸ μέσα ξεχύθηκε μιὰ ζωηρὴ εὐθυμὴ παρέα, ἐπὶ ἄνδρες, κυρίες, καρίτσια καὶ ἀγόρια.

Ἦσαν ὅλοι καλοντυμένοι. Φοροῦσαν πανάκριβα ρούμια ἐπανωφόρια, παρδαλὰ καπέλλα καὶ ἀστεῖες ρορσιές.

Ἦσαν ἡ οἰκογένεια τοῦ μεγαλοδιομηγάνου ποὺ κατοικοῦσε στὸν τέταρτο ὄροφο. Γύριζαν ἀπὸ ἕνα ἀποτριάτικο χορὸ ποὺ γινόταν ἐκεῖνο τὸ βράδυ ἐκεῖ δίπλα.

Τὸ μικρὸ κοριτσάκι ποὺ εἶχε μεταμφιεσθῆ σὲ κολομπίνα, ἔκλεισε τελευταῖο τὴν πόρτα καὶ μετὰ ἡ δια ἡσυχία ἀπλώθηκε παντοῦ.

Χαμηλὰ στὸ ὑπόγειο τοῦ ἴδιου οἰκήματος, μέσα ἐν μιᾷ σκοτεινῇ καὶ ὑγρῇ τρύπα, ἕνα μικρούλικο κοριτσάκι μὲ δλόγοιρα μαλλιά ἄφησε τὸ θεωρεῖο του καὶ ξανάπεσε βαρεῖα ἀνάμεσα στὰ βρώμικα κουρέλια του. Πόσο ὠρατοὶ ἦσαν ὅλοι τους, εἶπε, καὶ τί ὁμορφασρέματα ποὺ φοροῦσαν! ψιθύρισε πάλι καθὼς σκέθηκε τὸ περίφημο κόκκινο βελούδινο πανταλονάκι τοῦ κροῦ μεφιστοφελῆ, στὸν ὁποῖον εἶχε μεταμφιεστεῖ τὸ μικρούλικο ἀγόρι τοῦ διομηγάνου, καὶ δύο δάκρυα ὄλησαν στὰ χλωμὰ μάγουλά του.

Τὰ μάτια του σπίθιζαν δλοκόκκινα, τὸ μέτωπό του καιγε, δλόκληρο πετοῦσε σπίθες. Ἐβράζε στὸν πυρὸ τὸ δύστυχο, καὶ θερμὸς ἰδρῶτας στάλαζε στὸ πρόσωπό του.

Στριφογύριζε πάνω στὰ προστατευτικὰ ἄχυρα ποὺ ποτελοῦσαν τὸ στρώμα του καὶ ἀναστέναζε θλιμμένα αθῶς προσπάθησε νὰ σκεπαστῇ περισσότερο μὲ τίς σουρελισμένες κουδέρες του.

Δὲν ἄντεχε πιὰ τὸ μαρτύριο τοῦ πεινασμένου τομαχοῦ του...

Τὸ τελευταῖο ξεροκόμματο ποὺ μάζεψε χθές ἀπὸ

τὴν ζητιανὰ τὸ εἶχε φάγει πρὸ μισῆς ὥρας. Τὰ φλογισμένα χεῖλη του ζητοῦσαν λίγο νερὸ γιὰ νὰ δροσιοτοῦν καὶ τὸ εἶναι του φώναζε φῶς, ἥλιο, ἄερα.

Ἀσφυκτικὰ δεμένο στὴν δλοσκοτεινῇ γωνιά του, περίμενε ἕνα στοργικὸ χέρι ποὺ θὰ τοῦδινε λίγη βοήθεια. Καὶ ἀναρωτιόταν μὲ ἀγωνία:

Μὰ τί ἔγινε λοιπὸν ἡ μαμά; Γιατί ἀργεῖ τόσο πολὺ νὰ γυρίσῃ ἀπὸ τὰ χωράφια;

Κι ὅλο μουρμούριζε σιγανά: Μαμά... μαμά... Δυστυχισμένο μικρό...

Ἐκεῖνὴ τὴν ὥρα μιὰ γριουλά μὲ ροζιάρικο πρόσωπο καὶ ἕνα τσουδάλι φορτωμένο στὴν καμπουρισμένη ράχη τῆς περπατοῦσε σὰ νάχε φτερὰ στὶς πλαγιὰς τοῦ δουνοῦ.

Τὸ πρόσωπό της φωτισμένο ἀπλετα ἀπὸ ἀπειρη χαρὰ γελούσε καθὼς ψιθύριζε: Παιδάκι μου, μικρούλι μου, κάνε λίγο ὑπομονή.

Ἐρχομαι φορτωμένη μὲ δλόδροσα χόρτα ποὺ βρῆ κα ἄφθονα ἐδῶ. Καὶ αὐριο θάχεις ὅτι θές. Τὰ φάρμακά σου τὸ γιατρό σου, καὶ σύντομα θὰ γίνης πάλι καλά».

Προχωροῦσε γεμάτη ἐλπίδες καὶ ὄνειρα, μὰ ὁ χάρος παραμόνευε κάθε δῆμα τῆς, κάθε περπατημασιὰ τῆς.

Ἐνα χάος φάνηκε στὸ διάδα της.

Αἰσιδόξη αὐτῇ, νόμισε πῶς, ξανάγινε παιδοῦλα, πῶς θὰ μπορούσε νὰ τὸ περάσῃ εὐκολὰ μὲ λιγοστὴ προσπάθεια. Δὲν ὑπελόγησε ὅμως καλά. Ἡ ἀπόστασις ἦταν μεγάλῃ καὶ τὸ λιθάρι ποὺ πάτησε δὲν ἦταν καλὰ στερεωμένο στὸ ἔδαφος, καταράχησε καὶ μαζὶ του παρέσυρε τὴν φτωχὴ γριά μὲ τὸ ἀχώριστο φορτίο της.

Κάτω ἐκεῖ στὸ δάθος τοῦ γκρεμοῦ ἕνα κουφάρι φαίνεται δίπλα σὲ ἕνα ἄλλο ὄγκο.

Κοιμᾶται καὶ ταξιδεύει γιὰ τὴν αἰωνιότητα ἡ φτωχὴ μάνα.

Καὶ πέρα ἐκεῖ στὴ σκοτεινῇ τρώγλη τὸ μικρὸ ὄρφανὸ ἀργοσαλεύει τὰ χεράκια του, καλεῖ γιὰ τελευταία φορά τὴν μανουλά του καὶ κουρασμένο πιὰ νὰ περιμένῃ τὴν ἀνέλπιστὴ βοήθεια, κλείνει τὰ μάτια καὶ ἀφίνει τὴν τελευταία του πνοή.

Δυὸ κατάλευκες ψυχούλες ταξείδεψαν τὴν ἀποφινῆ βραδυὰ ἀνάμεσα στὰ πέπλα τῆς αἰωνιότητος.

Δυὸ κουρασμένα ἄθλια κορμιά κείνται κάτω στὴ γῆ: Τὸ ἕνα μέσα στὶς λάσπες καὶ στὰ ἀγριόχορτα τοῦ γκρεμοῦ καὶ τὸ ἄλλο μέσα στὸ ἄθλιο ὑπόγειο τῆς πολυτελοῦς πολυκατοικίας, λησμονημένα καὶ καταφρονημένα ἀπ' ὅλους.

ΘΕΑΝΟΥΛΑ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ Ε' α' Γ. Θ. Χ

ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΚΗ ΟΞΥΤΕΡΑ ΑΙΧΜΗΣ ΞΙΦΟΥΣ

Ἐκθεσις γραμμένη εἰς τὴν αἰθουσαν τῆς διδασκαλίας

Εἶναι τόσον ἐκδηλὸς ἀφ' ἐαυτῆς ἡ ἔννοια τοῦ ἀποφθέγματος, ἐπομένως δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ διατυπωθῇ ἡ ἑρμηνεία του. Καλῶς. Εἶναι γνωστὴ ἡ ἑρμηνεία του. Εἶναι ὁμοῦ γνωστὴ καὶ ἡ σημασία του: Ἄμφότερα εἶναι γνωστά, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν ἐννοοῦμεν μὲ τὸ ρητὸν τοῦτο νὰ πιέσωμεν τὸν ἑαυτὸν μας οὕτως ὥστε νὰ τὸ ἐφαρμόσῃ. Καὶ ἡ αἰτία τόσον συνήθης, τόσον μεγάλη, αἰωνία. Διότι εἴμεθα ἄνθρωποι αἰχμάλωτοι κατ' ἀναλογία εἰς ἀδυναμίας καὶ τὰ πάθη μας.

Αὐτὴν τὴν στιγμὴν γνωρίζω τί ἐπίδρασιν ἔχει ἡ γλῶσσα εἰς τὴν συμπεριφορὰν τῶν ἀνθρώπων. Μὲ τὴν πειθῶ τῆς ἐσφυρηλάτησε καὶ σφυρηλατεῖ τὴν ψυχὴν μου, ἀφ' οὗτου ἤμουν «παιδάκι», αὐτὴ μὲ ἐμόρφωσε καὶ μὲ μορφώνει, εἰς κάποιαν δυστυχίαν ἔχυσεν βάλαμον παρηγορίας εἰς τὴν καρδίαν μου, εἰς μίαν χαρὰν ἔχυσεν καὶ ἄλλην διὰ νὰ γίνῃ περισσότερο μεγάλη ἢ πρώτη. Καὶ ὄχι μόνον μίαν, πολυαί. Τῶν γονέων μου, τῶν καθηγητῶν μου, τοῦ περιβάλλοντός μου γενικῶς. Αὕτη ὁμοῦ ἔγινεν αἰτία κάποτε νὰ ὑποστῶ τὸν πόνον, τὴν ἀπογοήτευσιν, αὕτη μὲ «ἐκέντησε» κατὰ τρόπον ἀνυπόφορον νὰ γίνω ἐν μέσῳ τῶν νεύρων μου τρελλὴ σχεδόν, αὕτη εἶναι ἡ αἰτία, ἡ ὁποία συνετέλεσεν ἀπίρους φράξ μετὰ τὴν ἀπερισκεψίαν ἀρωγῶν νὰ καταβιβάσω ἢ ἰδίᾳ τὸν ἑαυτὸν μου, τὴν οἰκογένειάν μου ἢ νὰ προσενήσω τραύματα ψυχικὰ εἰς τοὺς ἀνθρώπους τοῦ κύκλου μου. Δι' αὐτῆς ἴσως ἐσπάρησαν καὶ ἀνεπτύχθησαν εἰς τὴν ψυχὴν μου συνήθειαι κακαὶ ἢ γινῶμαι καταστρεπτικαὶ ὄρισμένων, αἱ ὁποῖαι κατὰ πολὺ ἐπηρεάζουν τὴν ζωὴν μου.

Ἀλλὰ ἄς κρίνω καὶ ἀντικειμενικά. Ἰδίως εἰς τοὺς ἄνδρας ἡ γλῶσσα παίζει σπουδαιότατον ρόλον, διότι αὐτοὶ εἶναι περισσότερο εὐθιχοὶ καὶ ἐγωῖσταί. Καὶ βλέπομεν ὀλέθρια ἀποτελέσματα τῆς ἀχαλινώτου ὁρμῆς, τῆς ἐπιπολαιότητός της καὶ ἀσχεφίας της. Μίσῃ θανάσιμα, φθόνοι, ραδιουργίαι, ἐκδικήσεις, βεντέται αἱματηραὶ, «γεννήματα» τῆς κακῆς μεταχειρίσεως τῆς γλώσσης.

Ἀνέφερα ὅτι αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἔχω ἐπίγνωσιν καὶ τῆς ἑρμηνείας καὶ τῆς σημασίας τοῦ ῥητοῦ. Ἄς ὑποθέσωμεν ὅτι τώρα κάποιος δικαίως ἢ ἀδίκως μὲ θίγει, μὲ προσβάλλει. Ἐγὼ δὲν πρέπει βεβαίως μὲ τὰς χεῖρας ἐσταυρωμένας νὰ τὸν ἀπολαμβάνω, πρέπει νὰ τὸν τακτοποιήσω εἰς τὴν θέσιν του. Ναί. Ὅχι ὁμοῦ διὰ τῶν ἰδίων μέσων, τῶν ὁποίων κάμνει οὕτως χρῆσιν δηθεν διὰ νὰ διδάξῃ ἢ ἔστω νὰ προσβάλλῃ ἐμέ. Νὰ συμπεριφερθῶ ἡρέμως, ἀφοῦ «βουτήξω τὴν γλῶσσαν μου στὸ μυαλό μου», ὅπως ἰσχυρίζονται ὀρθότατα οἱ Χιῶται. Μὲ σύνεσιν, γενικῶς μὲ τρόπον πολιτισμένον.

Ἐπαναλαμβάνω ἐπιβάλλεται οὕτω νὰ φερθῶ. Καὶ ὁμοῦ δὲν δύναμαι αὐτὴν τὴν στιγμὴν νὰ δώσω τὸν λόγον τῆς τιμῆς μου, ὅτι θὰ κρατήσω μίαν στάσιν πραδειγματικὴν, διαφωτιστικὴν, ἐν ἀνάγκῃ καὶ ἀνεκτικὴν. Ἰσως ὁ πυρετός τῶν νεύρων μου νὰ μὲ

φλογίσῃ τόσον, ὥστε νὰ γίνω ἐκτὸς ἐαυτῆς. Καὶ τότε... ἴσως φερθῶ χειρότερον ἀπὸ ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος μὲ ἔθιξε, τὰ ἀποτελέσματα δὲ θὰ εἶναι οἰκτρά, διότι θὰ βλάψω καὶ τὸν ἑαυτό μου καὶ ἄλλους. Ἐπομένως εἶμαι τρελλή, ἐφ' ὅσον γνωρίζω τὴν σημασίαν τοῦ «γλῶσσα κακὴ αἰχμῆς ξίφους ὀξύτερα» καὶ δὲν κινῶμαι περὶ τὴν σημασίαν της.

Ἄς ἀφήσω εἰς ἄλλον τὸν ρόλον τοῦ κριτοῦ. Ἐν μόνον δύναμαι νὰ εἶπω. Εἶναι φυσικόν, διότι εἶμαι ἄνθρωπος καὶ ΟΥΔΕΝΑ ἀπολύτως γνωρίζω ὁ ὀδοντικός πρὸς μέμησιν. Εἰς ὅλους συμβαίνει τὸ αὐτό. Συμβαίνει ὁμοῦ καὶ τὸ ἄλλο. Ὑπάρχουν βαθμοί, κερκίδες συμπεριφορᾶς. Πιθανὸν εἰς ἄλλος νὰ ἐξεργιζέται εἰς τὴν χροιάν τῶν ἀπερισκεψιῶν τῆς γλώσσης περισσότερο ἐμοῦ, ἄλλος πάλιν νὰ εἶναι συντηρητικώτερος κατ' ἀναλογία.

Ἐπομένως τὸ σπουδαιότερον εἶναι τὸ ἐξῆς: Διὰ τῆς ἐμμόνου προσπάθειας σὺν τῷ χρόνῳ θὰ κατορθώσωμεν εἰς τὰς κρίσεις στιγμὰς νὰ σφιγγόμεν τοὺς χαλινούς τῶν φρένων μας. Νὰ μὴ ἐτροχιαζώμεθα. Νὰ βελτιωνώμεθα ὡς πρὸς αὐτὸ τὸ ζήτημα ὅσο καὶ ἐὰν εἴμεθα νευρώδεις, εὐθιχοὶ «ὑψηλῆς ἀριστοκρατίας», **γαλαξοαἱματοὶ**, καὶ δὲν ἀνεχόμεθα **ΗΜΕΙΣ**, τὰ ὑψηλὰ πρόσωπα, προσβολὰς, συμβίβα σμούς, συνθηκολογήσεις.

Ἐγὼ ἐπειδὴ δὲν ἀνήκω εἰς τὰς ἀνωτέρω τελευταίας κατηγορίας, τὸ ἐπέτυχον εὐκολώτερον. Ἐνθυμοῦμαι εἰς ἡλικίαν 13—14 ἐτῶν ἤμουν τρομερά. Ἐγενόμην θηρίον εἰς τὴν χροιάν τοῦ περισσότερο ἀσημάντου ἀστείου, τοῦ ἀναφερομένου εἰς ἐμέ, φαντάζεσθε δὲ εἰς ποίαν κατάστασιν εὐρισκόμουν, ὅταν κάποιος, καὶ μάλιστα ἀδίκως, μὲ ἔθιγε. Σὺν τῷ χρόνῳ ὁμοῦ ἀνεκάλυψα ἀφ' ἐαυτῆς ὅτι, ἀπλοῦστατα, δὲν εἶναι φυσιολογικὴ καὶ πρέπουσα ἡ στάσις μου αὕτη.

Ἀντιμετώπισα δυσκολίας πολλὰς, ὁμοῦ ἐπιμόνωσ προσεπάθησα καὶ κάτι ἐπέτυχον, ἢ μάλλον κάτι τὸ πολὺ σημαντικόν. Ἰσως εἶναι εἰς τὴν φύσιν μου καὶ δὲν δύναμαι ἐντελῶς νὰ ἐκκριζώσω αὐτὸ τὸ ἐλάττωμα, πάντως ὁμοῦ τοῦ ἀποκόπτω τοὺς βλαστοὺς καὶ οὕτω σπάντως δύναται ν' ἀνθίσῃ εἰς τὴν εὐνοϊκὴν δι' αὐτὸ περίπτωσιν. Ἐγὼ ἢ ἰδίᾳ λέγω «μπράβο» εἰς τὸν ἑαυτὸν μου, διότι ἀντιλαμβάνομαι ὅτι φέρομαι καλῶς. **Μακάρι** ὅλοι οὕτω νὰ ἐφέροντο. Θὰ ἐξέλιπον ἀπείροι ὄφεις, οἱ ὁποῖοι ὑπόουλος δαγκώνουν καὶ δηλητηριάζουν τὸν κόσμον, γεννήματα τῆς κακῆς γλώσσης.

Πόσον διάφορος θὰ ἦτο ἡ μορφή του, ἐὰν τὰ δηλητηρία, τὰ ὁποῖα χύνονται εἰς ἀνθρώπους ἐκ τῆς γλώσσης ἦσαν λόγια παρηγορίας, ἀγάπης. Καὶ πόσον ὄφραϊον θὰ ἦτο ἐὰν εἰς ἐκάστην, ἀλλὰ ἰδίως εἰς τὴν κρίσιμον στιγμὴν, ἐγράφοντο φωτεινὰ εἰς τὸν ἄερα ἐμπροσθέν μας: **ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΚΗ ΑΙΧΜΗΣ ΞΙΦΟΥΣ ΟΞΥΤΕΡΑ !»**

Μ. ΤΡΙΑΡΧΗ

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

ΞΕΝΗΤΕΙΑ

Ἄχ! ξενητεία πόση κακία
κρύβεις στὴν δόλια σου καρδιά
κοντά σου δὲν ὑπάρχει εὐτυχία
καὶ σ' ὄλους φέρνεσαι μετ' ἄ-
[πονια.]

Εἶσαι μιὰ γόησσα, μιὰ ἀσπλαχνη
[μιὰ ψεύτρα
ἄπονη ξενητεία πῶς νὰ στὸ πῶ,
καὶ μὲς στὴν ἀγκαλιά σου τὴν πλα-
[νεότρα
κρύβεις τὰ δάκρυα, τὴν θλίψη,
[τὸν καημό.

Πόσοι κοντά σου ζοῦν δυστυχι-
[σμένοι
καὶ λαχταροῦν μιὰ μέρα στοργικὴ
ποῦ θὰ γυρίσουν εὐχαριστημένοι
στὴν ἱερή τους γῆ τὴ πατρική.

Ἄχ! ξενητεία πῶς ξεπλανεύεις
τὰ πιὸ ὠραία μας παιδιά
κι' ὄλα κοντά σου τὰ μαζεύεις
σκληρὴ μαγεύτρα ξενητεία.

ΚΑΤΙΝΑ ΛΕΡΑΚΗ
Τάξ. Ζι Γ.Θ.Η.

ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΟΥ

Μέσα στὰ πολλὰ ποτάμια
στὶς πλατεῖες του τίς δυὸ
κεῖται τὸ μικρὸ χωριό μου
κάτω ἀπ' τὸ ψηλὸ βουνό.

Μὲ τὰ κάτασπρα σπιτάκια
τὰ πλατάνια τὰ πολλά,
Δὲν σὲ νιάζει νὰ ξωμένης
ἐκεῖ γιὰ παντοτεινά.

Μὴ ξεχάσης ὅταν φύγης
γι' ἄλλα μέρη τῶν μακριὰ
τὰ πλατάνια τοῦ χωριοῦ σου
καὶ τὰ καθαρά νερά.

ΧΡΥΣΟΥΛΑ ΜΙΧΑΛΑΚΗ
Τάξ. Γ' Γυμν. Βάμου

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

Ἄς μάθουνε οἱ σύμμαχοι καὶ οἱ
(πιστοὶ μας φίλοι
ὅτι ἡ Κύπρος ἀναψε λαλεῖ τὸ κα-
(ριοφύλλι.

Οἱ Κύπριοι ξεσήκωσαν στ' ἄρματα
(τὰ χωριά τους
νὰ πάρουνε τὴν Λευτεριά μετ' τὴν
(παλληκαριά τους.

Ἐλευθερία ἢ θάνατος εἶναι τὸ
(σύνθημά τους
κτυποῦν τοὺς Ἄγγλους τύραννους
(σὲ κάθε κίνημά τους

Ἄτρομητοι οἱ μαθηταὶ ῥίπτονταν
(στὸν ἀγῶνα
τὴν γηραῖα κι ἀλύγιστη φοβίζον
(Ἄλβιόνα

Τὰδέλφια μας οἱ Κύπριοι γιὰ Λευ-
(τεριά πεθαίνουν
στὴ γῆ, σὲ ὄλους τοὺς λαοὺς διδάγ-
(ματα μαθαίνουν

Ἄς μάθουνε στὰ πέρατα σ' ὄλη.
(τὴν οἰκουμένη
ἢ Κύπρος εἶναι Ἑλληνικὴ καὶ
(Ἑλληνικὴ θὰ μένη.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΦΡΟΝΙΜΑΚΗ

Τάξ. Ζβ Γ.Θ.Ρ.

ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΑ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ

EMMAN. ΣΤ. ΠΕΤΡΑΚΗ

Εἰσοδίων 46 — Χανιά

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 6.30

ΞΕΛΑ

Ἐλα κοροῦλα μου γλυκειά
φωνάζει πάντα ἡ μάννα,
φύγε ἀπὸ τ' ἄγγλου τὴ δουλειά
καὶ παίξε τὴν καμπάνα.

Νὰ ξέρη ὁ κατακτητὴς
ποῦ σ' ἔχει σκλαβωμένη,
ὅτι ὑπάρχ' ἐκδικητὴς
κόρη δυστυχισμένη.

Ὡς πότε θὲ νὰ τοῦ περνᾷ
νὰ πιάνη αἰχμαλώτους,
μὲ μέσα ὄχι ἀνθρωπινά
ὁ κλέφτης ἀπ' τοὺς πρώτους.

Σεῖς βάρβαροι κατακτηταὶ
ἔναντι τοῦ δικοῦ σου
φεροθήκατε ὡσὰν λησταὶ
τῆς χώρας τοῦ Αἰγαίου

Ἴσως τὴν γνώμην θᾶχετε
πὼς εἴμεθα καὶ φίλοι,
ὅμως τέτοια θὰ πάθετε
ποῦ πάθαιναν οἱ σκύλοι

Στὸ φέροσμά σας μοιάζετε
τοῦ κλέφτη τοῦ ἀχρείου
καὶ τὴν κατάρα θᾶχετε
τ' Ἐθνάρχου Μακαρίου.

ΜΙΧ. Ι. ΚΑΡΝΙΑΔΑΚΗΣ

Τάξ. Ζ' Γυμν. Σητείας

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Δέν μπορεί νά νοηθῆ ζωὴ πραγματικὴ καὶ ζια ζωὴ, ἂν στὸ βάθος τῆς δέν εἶναι ἓνα σύ-
ζων ἑυγενῶν ἐπιδιώξεων, μιὰ δεσμίδα ἀνω-
τερῶν ἰδανικῶν. Τὸ εἶναι τοῦ κάθε ἀτόμου πρέ-
πει νά διέπεται ἀπὸ τίς ἀνώτερες καὶ ἅγιες ἰ-
δέες τῆς Ἐλευθερίας, τῆς Πίστεως τῆς Τιμῆς,
ψυχὴ του νά εἶναι τὸ κατασκήνιον καὶ τὸ θεο-
κλήπιόν των, ἡ καρδιά του ὁ ἱερὸς ναὸς των
καὶ οἱ ἐνέργειές του τὰ μέσα τῆς διαφυλάξεως,
ἢ λαμπρύνσεως ἢ τῆς ἀνακτῆσεως των. Στὸν
κοινὸν ὀρίζοντα καθ' ἑνὸς διακρίνεται καθαρά
ἢ ἡ ἀξία του. Μὲ τὴν σκαπάνην λοιπὸν τῆς
νευματικῆς ἔρευνας ἄς ἀνασκάψωμεν τὴν
ἀλήθειαν τῶν σημερινῶν Κυπρίων τῶν ὑποδούλων
ἀδελφῶν μας. Ἐκεῖ μέσα στὴν ἔκταση τῆς Ἑλ-
ληνικῆς ψυχῆς θὰ βροῦμε τίς βαθιές ρίζες τῶν
γὰλων προγονικῶν ἀρετῶν ποῦ τὴν ἔφθα-
νη ὥρα νά ξανανθίσουν. Σὰν περάσωμε χα-
ρισματα τοῦ καταλύτη χρόνου καὶ σὰν προχω-
σωμε ἀνάμεσα ἀπὸ πολλὰ ἐμπόδια τέλος θὰ
ἀσώμε στὸ ζεστό τῆς κέντρο. Ἐκεῖ ἀκριβῶς
θα ἰθρονασμένη ἢ εὐγενέστατη ἐπιδίωξη, ἢ ἀ-
ντατη ἰδέα, ἢ ἔλευθερία. Εἶναι μιὰ φλόγα φω-
νική, φλόγα λαμπρὴ καὶ θεῖα τυλιγμένη ἀπὸ
σάβανα τῆς δουλείας. Εἶναι ἢ φλόγα ποῦ
πρακτῶναι τὴν ψυχὴν καὶ φωτίζει τὸν νοῦν.
ἢ φλόγα ποῦ ἀναζητεῖ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου καὶ
λεῖ νά φουντώσῃ γιὰ νά φωτίσῃ τὰ μαρτυρι-
κορμιά τῶν δούλων ἀδελφῶν μας. Καὶ δέν
ἀργήσῃ, γιατί ἀναψε καὶ ἐφ' ὅσον ἀναψε δὲ
ἔχει. Δὲ σβύνει: Ναι! Δὲ σβύνει λέγω γιατί
ἔχει τὸν ἡλιόφωτο ποῦ νά μπορεί νά σβύσῃ τὸ
φῶς τῆς Ἐλευθερίας. Καὶ σὰν ἐσεῖς, κύριοι Ἄγ-
ιοι, σὰν εἴστε ἱκανοὶ νά βρῆτε τὴ σύστασή
καὶ νά δημιουργήσετε στὰ μεγάλα χημικὰ
γαστράσια σας ἓνα τέτοιο νερό! Δέν ὑπάρχει
οὔτε πρόκειται νά ἐφευρεθῆ καθὼς δέν ὑ-
πάρχει καὶ οὔτε πρόκειται νά γίνῃ βιομηχανία
ἢ νά κατασκευάζῃ ψυχές, ψυχές μὲ ἔμφυτο
φῶς τῆς Ἐλευθερίας, Ἑλληνικῆς ψυχῆς.
τὰ εἶναι τὰ δῶρα τῆς θεῖας πρόνοιας στὴν
ἀμασση καὶ ἀδούλωτη ψυχὴ μας. Σιγὰ-σιγὰ
φλόγα αὐτὴ θὰ κατακάψῃ τὰ μαῦρα πέπλα
σκοτεινῆς δουλείας ποῦ τὴν τυλίγουν καὶ
φουντώσῃ, γιὰ νά φωτίσῃ καὶ γιὰ νά διαλύ-
τὰ μαῦρα σκοτάδια, νά πλημμυρίσῃ τὴ σφα-
ζουσα ψυχὴ τῆς ρωμηωσύνης, νά τὴ θερμάνῃ
νά διαλύσῃ τοὺς πάγους ποῦ τῆς κουβάλη-
σῃ γιὰ νὰ τὴ σκεπάσουν ἀπὸ τὴν ψυχρὴ πατρί-
τους οἱ τύραννοί τῆς. Θὰ λύσῃ τὸ χιόνι
θὰ σκορπίσῃ τὰ σύννεφα ποῦ τῆς ἔφεραν ὡς
καὶ ἀπὸ τὴ μουχλιασμένη καὶ ὀμίχλωδη χώρα
καὶ οἱ βάρβαροι Ἄγγλοι καὶ θὰ ἀπλωθῇ στὴ
ἀλήθεια, καθαρὴ, φρέσκια καὶ μυρωμένη, στὴ
ἀνταντὴ Ἑλληνικὴ φύση. Ἀναζητεῖ ἢ Κύπρος
Ἐλευθερία καὶ ἢ Ἐλευθερία τὴν Κύπρο. ἢ
ἢ τὸ παιδί καὶ τὸ παιδί τῆ μάνας. Γιατί
ἢ τῆς Ἐλευθερίας εἶναι ἢ Ἑλλάδα μας.
ἢ αὐτοὶ οἱ σκληροὶ καὶ ἄστοργοι «φίλοι» μας

ΕΚΛΕΚΤΑΙ ΕΚΘΕΣΕΙΣ

ΗΛΙΑΙΟΒΑΣΙΛΕΥΜΑ

Ἐὸ ἡλίου ἀφοῦ καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν, λαμπρὸς
καὶ στίλβων, δ' ἔτρεξε τὸν οὐράνιον θάλον φωτίζων,
ζωογονῶν τὰ πάντα, ἀργὰ τὴν πηγαίνει νά ἀνα-
παυθῆ ὀπισθεν τοῦ ἀπέναντι ὄρους. Ἐὸ ὀρίζων πέ-
ριξ τοῦ ἡλίου, γίνεται πύρινος.

Ἐὸ οὐράνιος θόλος γεμίζει ἀπὸ ποικίλα χρώματα
πράσινα, κόκκινα, γαλάζια, κίτρινα, ὀλόχρυσσα, ποῦ
συνοδεύουν τὸν ἡλιον νά κρυφθῆ.

Ἐὸ ὀλίγον ἀκόμη καὶ τὸ ἀκτινοβόλον ἄστρον θὰ κρυ-
φθῆ, ἐνῶ ἄλλα μικρότερα ἄστρα προβάλλουν στὸν
ὀρίζοντα διὰ νά φωτίσουν τὴν γῆν καὶ νά βοηθή-
σουν κάθε νυκτερινὸν ὀδοιπόρον. Ἐὸ πλαγιὰ ἀπλωνό-
ταν σὰν ἓνα σκουρωτὸ σενδόνι. Πιὸ πέρα, ἡθάλασσα
θολώνει, οἱ ψαράδες τὴν ἐγκαταλείπουν, μέχρι τὴ
ἐπομένην ἡμέρα. Τὰ δένδρα, οἱ θάμνοι, οἱ κουμαριές,
τὰ ἔλατα, οἱ βρουσοῦλες, τὰ θυμάρια, ὁ βοσκός, τὰ πρό-
βατα ὅλα ἀποχαιρετοῦν τὸν φωτοβόλον ἡλιον, καὶ τὸν
προσμένουν τὴν ἐπομένην. Ἐὸ βοσκός, ὁ ὁποῖος ἔ-
παιξε τὴν φλογέραν του, παύει τὴν ἀρχίζει νά
ὀδηγῆ μελαγχολικὸς τὰ πρόβατα. Τὰ πτηνά, ἤχοισαν
καὶ αὐτὰ νά ἀδουν μελαγχολικά, ὡς νά ἀποχαιρετοῦν
τὸν ἡλιον καὶ τὴν ἡμέρα ἢ ὁποία χάνεται μαζὶ του,
ἐνῶ οἱ γλαῦκες, καὶ αἱ νυκτερίδες ἐξέρχονται διὰ τὸν
νυκτερινὸν των περίπατον. Τὰ ἀστέρια ποῦ ἀρχίζουν
νά βγαίνουν, τρεμόσβυναν ἀνάμεσα στὰ μαῦρα φουν-
τωτὰ κλαδιά, καὶ εἶχαν τόση γλύκα. Τὸ φῶς αὐτὸ
ἔχει κάτι ἀνθρώπινο καὶ κάτι θεϊκό.

Κοίταξε πὼς μοιάζουν σφικτοδεμένα ἀπὸ μίαν
ἀσύγκριτη ἀγάπη σπῖτια, δένδρα, ψυχές, ἴσχοι, φω-
νές, ταιριασμένα, σὰν ἀπὸ χέρι δεξιῶν ζωγράφων
σὲ μιὰ ἀφάνταστη ζωγραφιά. Ὅλα ἔχουν ζωὴ, ὅλα
ἔχουν ψυχὴ ὅλα αἰσθάνονται τὴν θλίψιν τους, γιὰ
τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου.

ΜΑΡΙΑ ΣΥΜΗΤΟΠΟΥΛΟΥ

Τάξις Εβ' Γυμν. Καστελλίου Πεδιάδος

ἀπήγαγον τὴν πεντάμορφη χιλιοτραγουδισμένη
κόρη τῆς. Τὴν βεσάνισαν, τὴν ταλαιπώρησαν,
δὲ μπόρεσαν ὅμως παρὰ τὴ θέλησιν τῶν νά τὴν
ἐξοντώσουν. Τὸ ὕψιστον ἰδανικόν, τὸ μέγιστον
ἰδεῶδες, τὸ θεῖον καὶ ὑπέρλαμπρον ἐγκαλώπι-
σμα τῆς ψυχῆς, τὸ ἀναφαίρετο καὶ θεοσέβαστο
δικαίωμα τοῦ ἀνθρώπου δέν θὰ ἀργήσῃ νά κο-
σμήσῃ τίς ψυχές τῶν ἀδελφῶν μας. Καὶ ὅσοι τὸ
ἐπιβολεύονται δέν θὰ ἐπιτύχουν τίποτα. Τὴν
ντροπὴ, τὴν καταφρόνια, τὸ αἴσχος, τὸ ὄνειδος
θ' ἀποκομήσουν. Ὅσα ἐμπόδια καὶ ἂν ἀντιτά-
σουν ἢ φλόγα τὰ καίει καὶ ἢ θεῖα πνοή, ὁ ὀργι-
σμένος ἀέρας τῆς θεῖας βουλήσεως φέρνει τὴ
τέφρα στὰ μάτια τους καὶ τοὺς τυφλώνει... Καὶ
ἀπὸ τὰ χαλάσματα θὰ χτιστῆ λαμπρὸν παλά-
τιον τῆς βασιλίδος Ἐλευθερίας καὶ ἐκεῖνη σὰν
τῆς αὐγῆς φάρος θὰ ἀκτινοβολῆ γιὰ τὰ τυφλώ-
νη τοὺς ἐχθροὺς καὶ νά φωτίξῃ τοὺς ἀδελφούς
μας. Καὶ θὰ συμβῆ διότι «ὁ Θεὸς μεθ' ἡμῶν»
ἐπειδὴ δὲ εἶναι μεθ' ἡμῶν «οὐδεὶς καθ' ἡμῶν».

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΕΤΡΑΚΗΣ

ΣΤβ Γ. Σητείας

ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΛΥΣΙΝ

Α') ΠΡΑΚΤΙΚΗΣ ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΗΣ

319) Σφαίρα ελαστική αναπηδά εκάστοτε εις τὰ 4), τοῦ ὕψους ἀπὸ τὸ ὁποῖον πίπτει. Ἀπὸ ποῖον ὕψος ἀφείθη ἐξ ἄρχῆς ἐλευθέρα ἄν κατὰ τὴν δ' ἀναπήδησιν ἀνῆλθεν εἰς ὕψος 2,5μ;

Πλευράκης Ἰωάννης

Τάξ. Η' Γυμν. Καστ. Πεδιάδος

320) Ὄφειλε τις τρία γραμμάτια: Τὸ πρῶτον ἐκ δραχ. 6.000.000 πληρωτέον μετὰ 30 ἡμερ. Τὸ δεύτερον ἐκ δραχ. 900.000 πληρωτέον μετὰ 60 ἡμ. καὶ τὸ τρίτον ἐκ δραχμ. 1.000.000 πληρωτέον μετὰ 90 ἡμ. Ποία θὰ εἶναι ἡ ὀνομαστικὴ ἀξία ἐνὸς νέου γραμματίου τὸ ὁποῖον θὰ ἀντικαταστήσῃ τὰ τρία γραμμάτια πληρωτέου μετὰ 60 ἡμ. πρὸς 6%)

Ἀνδρουλάκης Ἐμμ.

Δά' Γυμνάσιον Ἱεραπέτρας

321) Δεξαμενὴ φέρει κρουνὸν εἰσροῆς, ὃ ὁποῖος πληρεῖ εἰς 8 ὥρας αὐτήν, καὶ κρουνὸν ἐκροῆς. Ὅταν αὕτη εἶναι κενὴ ἀφήνομεν ἀνοικτοὺς καὶ τοὺς δύο καὶ ἡ δεξαμενὴ πληροῦται εἰς 9 ὥρας. Νὰ εὐρεθῇ εἰς πόσας ὥρας ὁ κρουνὸς τῆς ἐκροῆς μόνος; θὰ ἐκκενώσῃ αὐτήν.

Μανωλικάκης Στέφανος

Β' Γ.Α.Χ.

322) Δύο κινητὰ κινούμενα ἀντιθέτως ἐπὶ περιφερείας συναντῶνται κάθε 4 λεπτά. Κινούμενα ὁμοῦ, ὁμοίως ἐπὶ τῆς αὐτῆς περιφερείας συναντῶνται κάθε 24 λεπτά. Νὰ εὐρεθῇ εἰς πόσα λεπτά ἕκαστον διαγράφει τὴν περιφερείαν.

Παπαδομανωλάκης Ἀρτ.

Δβ' Α' Γ.Α.Χ.

323) Δεξαμενὴ φέρει κρουνὸν εἰσροῆς καὶ κρουνὸν ἐκροῆς. Ὅταν αὕτη εἶναι κενὴ ἀφήνομεν ἀνοικτοὺς καὶ τοὺς δύο κρουνοὺς καὶ ἡ δεξαμενὴ πληροῦται εἰς 15 ὥρας. Ἄν γνωρίζομεν ὅτι ὁ κρουνὸς ἐκροῆς μόνος ἐκκενώνει αὐτήν εἰς 5

ὥρας νὰ εὐρεθῇ εἰς πόσας ὥρας πληρεῖ αὐτήν ὁ εἰσροῆς μόνος;

Κοββατζῆς Λίντος

Δ' Β' Γ.Α.Χ.

324) Τὸ κύτος πλοίου εἶναι σχήματος ὀρθογωνίου παραλληλεπίπεδου. Τὸ μήκος τῆς βάσεώς του εἶναι 50 πόδες καὶ τὸ πλάτος 30 πόδες. Φέρει ῥῆγμα ἀπὸ ὅπου εἰσέρχονται 500 κυβικοὶ πόδες ὕδατος ἀνὰ λεπτόν. Τὸ ὕψος τοῦ ὕδατος εὐρίσκειτο εἰς ὕψος 24 ἰντσῶν, ὅταν ἐτέθη εἰς λειτουργίαν ἀντλία ἀφαιροῦσα 450 κυβ. ἀνὰ λεπτόν. Νὰ εὐρεθῇ μετὰ πόσα λεπτά τὸ ὕψος αὐτοῦ θὰ φθάσῃ τοὺς 2 πόδας.

Παπαδομανωλάκης Γεώργ.

Ηβ' Πρακτ.

Β') ΑΛΓΕΒΡΑΣ

325) Ἄν $a^2 + b^2 + c^2 = ab + bc + ca$ τότε $a = b = c$

326) Τὸ ἄθροισμα τριῶν ἀριθμῶν α, β, γ εἶναι 147. Νὰ εὐρεθῶν οὗτοι γνωστοῦ ὄντος ὅτι ἡ σειρά α, β, γ ἀποτελεῖ ἀριθμητικὴν πρόοδον ἐνῶ ἡ σειρά α, γ, β ἀποτελεῖ γεωμετρικὴν πρόοδον.

Μαρινάκης Νικόλαος

Η'. Γυμνασίον Βάμου

327) Εἰς ἀνακριβῆ ζυγὸν ὁ μέγας βραχίον ὑπερβαίνει τὸν μικρότερον κατὰ τὸ $\frac{1}{100}$ τοῦ μήκους του. Ἐμπορὸς κάμων 100 ζυγίσεις τοῦ 1 χλγρ. θέτει τὸ πρὸς ζυγίσιν σῶμα τόσον συχνὰ ἐπὶ τοῦ ἐνὸς δίσκου ὅσον καὶ ἐπὶ τοῦ ἄλλου. Ποῖον εἶναι τὸ κέρδος ἢ ἡ ζημία κατὰ βάρους τοῦ δεδομένου ἐμπορεύματος;

Παπαμαρκάκης Γεώργιος

328) Νὰ ὑπολογισθῶσιν αἱ πλευραὶ καὶ τὸ ὕψος ὀρθογωνίου τριγώνου γνωστοῦ ὄντος ὅτι τὸ ἄθροισμα τῶν καθέτων πλευρῶν εἶναι 70 μ. καὶ τὸ ἄθροισμα τῆς

Παπαδομανωλάκης Γεώργιος

Ηβ' Πρακτ.

Γ') ΓΕΩΜΕΤΡΙΑΣ

329) Διὰ δεδομένου σημείου κειμένου ἐπὶ μιᾶς ἀκμῆς κανονικοῦ τετραέδρου νὰ ἀχθῇ ἐπίπεδον παράλληλον πρὸς τὴν ἀπέναντι ἕδραν καὶ διαιροῦν τοῦτο εἰς δύο μέρη ἰσοδύναμα.

330) Νὰ κατασκευασθῇ τρίγωνον $\triangle ΒΓ$ ἄν ξέρωμεν διὰ $B - \Gamma = \omega$ $\frac{\beta}{\gamma} = \lambda$ καὶ τὴν προβολὴν μ τῆς διχοτόμου τῆς γωνίας A ἐπὶ τὴν βάσιν a .

331) Αἱ διαγώνιοι κολούρου πυραμίδος ἐχούσης βάσεις παραλληλόγραμμα διέρχονται διὰ τοῦ αὐτοῦ σημείου.

Καστανάκης Δημήτριος

Η'. Πρακτ.

332) Δίδονται τρεῖς παράλληλοι εὐθεῖαι X, Ψ, Z καὶ μία τυχούσα τέμνουσα αὐτῶν συναντῶσα τὴν X εἰς τὸ A τὴν Ψ εἰς τὸ B καὶ τὴν Z εἰς τὸ Γ . Ἄν M εἶναι τυχὸν σημεῖον τῆς Z ἢ AM τέμνει τὴν Ψ εἰς τὸ B' καὶ ἡ BM τὴν X εἰς τὸ A' . Νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι ὅταν τὸ M γράφει τὴν εὐθεῖαν Z ἢ εὐθεῖα $A'B'$ διέρχεται διὰ σταθεροῦ σημείου.

333) Δίδονται δύο εὐθεῖαι XX' καὶ $\psi\psi'$ τεμνόμεναι εἰς O . Ἐπὶ τῆς XX' λαμβάνομεν δύο σημεία A, A' καὶ ἐπὶ τῆς $\Psi\Psi'$ τὰ B, B' . Τὰ A, B μένουσιν σταθερὰ τὰ δὲ A', B' κινούνται ὥστε νὰ γράφουν τὰς εὐθείας μένοντα πάντοτε πρὸς τὸ αὐτὸ μέρος τῆς AB καὶ εἰς τὸν

ὥστε $\frac{AA'}{BB'} = \frac{\mu}{\nu}$. Νὰ εὐρεθῇ ὁ γ . τ. τοῦ μέσου τῆς $A'B'$

Ραϊλάκης Γεώργιος

Η'. Πρακτ.

Δ) ΤΡΙΓΩΝΟΜΕΤΡΙΑ

334) Έάν ρ είναι η ακτίς του έγγεγραμμένου κύκλου εις τρίγωνον ΑΒΓ και P₁, P₂, P₃ αι ακτίνες τών κύκλων τών έμφυτομένων του έγγεγραμμένου κύκλου και τών πλευρών εκάστης γωνίας να αποδειχθῆ ὅτι ἀληθεύει η σχέσις

$$\sqrt{P_1 P_2} + \sqrt{P_2 P_3} + \sqrt{P_1 P_3} = \rho$$

335) Όταν η διάμεσος που άγεται εκ τῆς κορυφῆς Α τριγώνου ίσοῦται πρὸς τὴν πλευρὰν γ αὐτοῦ να δειχθῆ ὅτι $E\phi \frac{A}{2} =$

$$\left[1 + \epsilon\phi^2 \frac{A}{2} \right] \eta \mu (B - \Gamma)$$

336) Έάν εις τρίγωνον ὑφίσταται η σχέσις ρ Ρα=Ρβ Ργ ένθα ρ η ακτίς του έγγεγραμμένου κύκλου και Ρα, Ρβ, Ργ αι τών τριῶν παρεγγεγραμμένων να αποδειχθῆ ὅτι τοῦτο είναι ὀρθογώνιον.

Βαρδάκης Έμμ.

Η'. Πρακτ.

337) Αν είναι τόξον συν $\frac{x}{a} +$

τοξ συν $\frac{\psi}{\beta} = \omega$ να αποδειχθῆ ὅτι

$$\frac{x^2}{a^2} - \frac{2x\psi}{a\beta} \text{ συν}\omega + \frac{\psi^2}{\beta^2} = \eta\mu^2\omega$$

338) Έάν είναι ημχ=λημ (α-χ) τότε να δειχθῆ ὅτι

$$\epsilon\phi \left[x - \frac{\alpha}{2} \right] = \frac{\lambda - 1}{\lambda + 1} \epsilon\phi \frac{\alpha}{2}$$

339) Έάν εις τρίγωνον ΑΒΓ τὸ ὕψος ΑΔ διχοτομεῖται ὑπὸ τοῦ ὕψους ΓΕ να δειχθῆ ὅτι $E\phi B\epsilon\phi \Gamma = 2$.

Ραϊλάκης Γεώργιος

Η'. Πρακτ.

340) Να δειχθοῦν αι ταυτότητες: $(\eta\mu\alpha + \sigma\tau\epsilon\mu\alpha)^2 + (\sigma\upsilon\upsilon\alpha + \tau\epsilon\mu\alpha^2) = \epsilon\phi^2\alpha + \sigma\phi^2\alpha + 7$

και $\frac{1}{\tau\epsilon\mu - \epsilon\phi\alpha} = \tau\epsilon\mu + \epsilon\phi\alpha$

Ανδρουλάκης Μάρκος
Ζ'. Πρακτ.

341) Έάν εις τρίγωνον ΑΒΓ ἀ-

ληθεύη η σχέσις $\frac{\upsilon\alpha}{\rho} \eta\mu \frac{A}{2} + \frac{\rho}{2R}$ οτεμ $\frac{2}{A} = 2$ να δειχθῆ ὅτι τοῦτο θα είναι ίσοσκελές.

342) Να ὑπολογισθοῦν αι γωνίαι του τριγώνου ΑΒΓ ἀπὸ τὰς σχέσεις $\upsilon\alpha = \lambda \rho\alpha$ (1) και $\tau = \frac{\lambda + 2}{\sqrt{2\lambda + 1}} (P + R)$ (2) μεταξὺ τίνων ὀριῶν δέον να κυμαίνεται τὸ λ, ἵνα τὸ πρόβλημα ἔχη λύσιν;

Χειλαδάκης Γεώργιος

Ε) ΦΥΣΙΚΗΣ ΧΗΜΕΙΑΣ

343) Παιδίον περιστρέφει δοχεῖον πλήρες ὕδατος βάρους 2kg διὰ σχοινίου μήκους 2m εις τρόπον, ὥστε να περιγράφη περιφέρεια κύκλου κατακορυφως. Ζητοῦνται α) αι στροφαι τὰς ὁποίας πρέπει να ἔκτελῆ τὸ δοχεῖον εις ἓνα λεπτόν ἵνα μὴ χύνεται τὸ ὕδωρ και β) η τιμὴ τῆς κεντρομόλου δυνάμεως εις περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν τοῦτο ἔκτελεῖ 5 στροφὰς κατὰ λεπτόν.

Βελεγράκης Νικόλαος

Η' Γυμν. Καστ. Πεδιάδος

344) Ηλεκτρικὴ γεννήτρια ἵνα παραγάγῃ τὸ ἀπαιτούμενον ρεῦμα πρὸς φωτισμόν ἀπαιτεῖ 1200 στροφὰς κατὰ λεπτόν. Ὁ τροχὸς ταύτης συνδέεται πρὸς ἕτερον τροχὸν τῆ βοηθειᾶ τοῦ ὁποίου περιστρέφεται ἔχουν λόγον 20. Ζητεῖται η γωνιώδης ταχύτης τοῦ δευτέρου τροχοῦ.

345) Στόχος εὑρισκόμενος ἐπὶ τοῦ ἑδάφους πρόκειται να βομβαρδισθῆ ὑπὸ ἀεροπλάνου ταχύτατος 300 km/h ἐξ ὕψους 1960 m. Έκ ποίας ἀποστάσεως ἀπὸ τῆς κατακο-

ρυφου τοῦ στόχου πρέπει ν' ἀφεθῆ ἡ βόμβη ἵνα ἐπιτύχῃ τὸν στόχον και μετὰ πόσον χρόνον θα φθάσῃ εις τὸ ἑδαφος (g = 9,80 m/sec²)

Μπιλλιαρης Κωνσταντῖνος

Η'. Γυμν. Καστ. Πεδιάδος

346) Δύο σάβδοι η μία εκ σιδήρου και η ἄλλη εκ ψευδαργύρου ἔχουν ἀντιστοίχως μήκη 25,55 cm και 25,50 εις θερμοκρασίαν 0°C. Εἰς ποίαν θερμο. ἔχουν τὸ αὐτὸ μήκος; $\alpha\sigma\iota\delta = 12 \cdot 10^{-6}$ αψευδ. = 26.10⁻⁶

Τουτουτζάκης Νικόλαος

Ζα'. Γ.Α. Ἡρακλ.

347) 3 gr ΑΙ θερμαίνονται εις ἀτμόσφαιραν N₂ και μετατρέπονται εις ΑΙΝ. Ποῖον τὸ βάρος τοῦ σχηματισθέντος νιτριδίου και ποῖος ὁ ὄγκος τοῦ ἀπαιτουμένου διὰ τὴν σύνθεσιν Ν; Έάν τὸ σχηματισθὲν ΑΙΝ ὑποστῆ τὴν ἐπίδρασιν Η₂Ο σχηματίζεται ΝΗ₃. Ζητεῖται τὸ βάρος τῆς ἐκλυομένης ΝΗ₃.

Καραβελάκης Μιχαὴλ

Η' Γυμν. Σητείας

TESTS

128) Αν και εἶμαι λέξις μία, δύο πράγματα σημαίνω, ἀφ' ἑνὸς μὲν εις τὰ πλοῖα, πρᾶγμα χρήσιμον ἐμφαινῶ. Ἀφ' ἑτέρου πόλις εἶμαι και εις τὴν Ἀσίαν κείμαι.

129) Εἶμαι δένδρο καρποφόρον, και εἶναι τὰ φύλλα μου ἀδρὰ τὸν λαίμῳ μου ἂν ἀφιρέσης σὲ ἀκολουθῶ πιστά.

Τσαγκαράκης Ἡλίας

Ζ'. Γυμνασίου Βάμου

130) Ποῖοι ἀριθμοὶ ἐλοττούμενοι κατὰ μία μονάδα αὐξάνουν κατὰ μία μονάδα;

131) Τὰ κάτωθι γράμματα ποῖον γνωμικὸν ἐκφράζουν;

ΑΑΑΝΠΤΤΡΕΙ

132) Να συναρμολογηθοῦν αι ἀκόλουθοι συλλαβαί, εις τρόπον

ώστε να σχηματισθούν 11 λέξεις της ακόλουθου σημασίας. 1) Τμήμα του έτους, 2) μυθικός ήρωας, 3) εις εκ των έπτά σοφών, 4) Αρχαία Θεά, 5) Νήσος του Αιγαίου, 6) Δηλητήριο, 7) φρούτον, 8) γράμμα της αλφαβήτου, 9) Ήπαρ, 10) Μία εκ των εποχών του έτους, 11) Ποιοτης ωρολογίου.

Αί προς συναρμολόγησιν συλλαβί είναι αί έξής:

ΛΗΣ—Η—Μ—Α—ΗΝ—ΓΑ—
 ΤΗ—ΡΑ—ΜΕ—ΩΝ—ΜΝ—ΘΑ—
 ΝΟΣ—ΟΣ—Ι—ΚΕ—ΡΑ—ΗΤ—
 ΣΙ—Η—ΠΑ—ΤΑ—Ρ—Ι—Ν—ΧΕ
 —ΜΩΝ—Ω—ΓΑ—ΜΕ.

Μπιλλιαρη; Κων)νος

Η' Γυμν. Καστελ. Πεδιάδος.

133) Είμαι μία νήσος Έλληνική κι' αν μ' αποκεφαλίσης, θεά της αρχαιότητας εϋθύς θα συναντήσης.

Πλευράκης Ίωάννης

Η' Γυμν. Καστ. Πεδιάδος.

134) Ποία επικερδής εργασία σου λέγει να μην ζήσης στα Χανιά αν την παρατονίσης.

Σκανδαλάκης Κων)τίνος

Στ'. Α. Γ. Α. Ρεθύμνης.

135) Σε ποιο θγάζει το καπέλο του ό θασιλεύς και εις ποιον στέκεται προσοχή;

Βαρδάκης Έμμ.

Ηκ' Πρακτ.

136) Με το — Ν—κατληξίς μου μένω ώραιον ώπορικόν μα εις —Ε— το μεταβάλλης νησί είμαι Έλληνικόν.

Αντωνοβαρδάκης

Δ' Γυμν. Παλαιοχώρας

137) Τι είναι εκείνο που όταν του ρίξωμε νερό αντί να κρυώση καίει;

Κουμάκης Ίωάννης

Ε' Γυμν. Κανδάνου.

138) Από ένα βουνο μία μέρα περνούσε ένας όδοιπόρος και όταν συνήνησε ένα θροσκό του είπε. Έχε γειά θροσκέ των εκατόν προβάτων και αυτός επήνησε. Αν είχα όσα έχω και τα μισά που έχω και πέντε και πενήντα θα είχα εκατό. Πόσα είχα;

Λετράς Έμμ.

Γ' Γυμν. Παράρτημα Άχαρνών

139) Ποιον σημετον του όρίζοντος μας λέει άει νέας;

140) Ποία Έλληνικόν νησί μζς λέγει ότι έσχηματίσθηκε;

Πολάκης Μάρκος

Η' Γυμν. Βάμου

141) Τα γράμματα: ΑΑΑΑΑΑΑ ΕΕΕΕΕΕΕΕΕΕΕ Ζ ΗΗ ΙΙΙΙ Κ Λ ΜΜΜΜ ΝΝΝΝ ΟΟΟΟ ΠΠΠ ΣΣΣ ΣΣ ΤΤΤΤ Ω. Να μετατεθούν κατά τοιοϋτον τρόπον ώστε να σχηματίσουν ένα γνωστόν άπόφθεγμα.

Χουβαρτά Ευαγγελία

Στ' Γυμν. Καστελλίου Πεδιάδος

ΛΥΣΕΙΣ 7ου ΤΕΥΧΟΥΣ

214) Η περιουσία του θείου ήτο 108.000 δρχμ. και τα μερίδια ώς έξής: του α' 43.200 δρχμ., του β' 36 000 δρχ. του γ' 28 800 δρχμ

215) Ήγοράσθησαν 90 πρόβατα, των 50 λεπτών έκαστον, 9 άγελάδες των 5 δρχμ. και 1 άλογο των 10 δρχ.

216) Οί έξιωματικοί ήσαν 10, οί ύπαξιωματικοί 3 και οί ναϋται 150.

217) Άντηλλάγησαν 3.000 όκ. σίτου με 5.900 όκ. κριθής.

218) Η δεξαμενή θα γεμίση μετά 8 λεπτά.

219) Θα συναντηθούν μετά 6 ώρας και εις απόστασιν 39 χιλμ. από της πόλεως Β.

220) Η δοθεισα σχέσις γράφεται: $(P_1 + P_2 + P_3)^2 - 3P_1P_2 - 3P_1P_3 = 0$ ή $\frac{1}{2}[(P_1 - P_2)^2 + (P_1 - P_3)^2 + (P_2 - P_3)^2] = 0$ ότε $P_1 - P_2 = 0$ ή $P_1 = P_2$, $P_1 - P_3 = 0$ ή $P_1 = P_3$, $P_2 - P_3 = 0$ ή $P_2 = P_3$ και $P_1 = P_2 = P_3$.

221) Έχομεν $2A = \alpha + A'$ και $2A' = A + \beta$ άρα $A = \frac{2\alpha + \beta}{3}$ και $A' = \frac{\alpha + 2\beta}{3}$

Όμοίως $\Gamma = \alpha\Gamma'$ και $\Gamma\beta = \Gamma'^2$

Άρα $\Gamma = \sqrt{\alpha^2\omega}$ και $\Gamma' = \sqrt{\omega\beta^2}$. Όμοίως $H = \frac{3\alpha\beta}{2\alpha + \beta}$ και $H' = \frac{3\alpha\beta}{2\alpha + \beta}$

Άρα έχομεν $AH' = A'H = \Gamma\Gamma' = \alpha\beta$.

222) Έστω αό α' όρος και ω ό λόλος της προόδου. Τότε έχομεν: $2\Sigma_1 = n [2\alpha + (n-1)\omega]$ $\Sigma_2 = 2n [2\alpha + (2n-1)\omega]$ και

$2\Sigma_3 = 3n [2\alpha + (3n-1)\omega]$ Άρα $\frac{2\Sigma_1}{n} + \frac{2\Sigma_2}{2n} = 2 [2\alpha + (2n-1)\omega] = 2 \cdot \frac{2\Sigma_2}{2n}$

και άρα $\Sigma_3 = 3 (\Sigma_2 - \Sigma_1)$.

223) Αν χ, ψ, ω είναι τα ψηφία των μονάδων, δεκάδων, έκαστοντάδων τότε $\chi^2 = \psi\omega$ (1) $6\psi = \chi + \omega$ (2). $\chi + 10\psi + 100\omega - 396 = \omega + 10\psi + 100\chi$ (3). Λύομεν το σύστημα (1), (2), (3) το όποιον μας δίδει $\chi = 4$, $\psi = 2$ και $\omega = 8$. Και ό αριθμός είναι ό 824.

224) Έχομεν $\frac{\lambda\psi\omega}{\chi} + \frac{\mu\chi\omega}{\psi} + \frac{\nu\chi\psi}{\omega} = \frac{\lambda\omega\psi}{\chi} + \frac{\mu\chi\psi}{\omega} + \frac{\nu\chi\omega}{\psi}$

ή $(\mu - \nu)(\omega^2 - \psi^2)\chi = 0$ και επειδή η τελευταία ισότης είναι άνεξάρτητος των χ, ψ, ω έπεται ότι είναι ταυτότης ώς προς χ, ψ, ω ήτοι $\mu - \nu = 0$ και άρα $\mu = \nu$.

225) Η πρώτη άμαξοστοιχία θα παρεμβληθή μεταξύ των δύο άλλων ει: Ίσην απόστασιν εις τας 11 ώρ. 55' 8" αί δε απόστάσεις των άμαξοστοιχιών άπ' Αθηνών κατά την σιγμην εκείνην θα είναι της πρώτης 199,86 χιλμ. της δευτέρας 161,35 χιλμ. και της έκ Θεσσαλ. 238,38 χιλμ.

226) Έστω ΟΓΔ η ζητιουμένη τέμνουσα και ότι η περιφέρεια με διάμετρον την ΓΔ έφάπτεται της ΑΒ εις τό Ε. Έάν Μ είναι τό κέντρον αϋτης η ΚΜ είναι κάθετος προς την ΔΓ και τό Μ κείται επί της περιφερείας που γράφεται με διάμετρον την ΟΚ. Έπειδή δε άληθεύουν αί σχέσεις: $(ΟΕ)^2 = (ΟΓ)^2 - (ΟΔ)^2$ και $(ΟΤ)^2 = (ΟΓ)^2 - (ΟΔ)^2$ θα είναι $ΟΕ = ΟΤ$. Άρα τό Ε κείται επί της περιφερείας (Ο,ΟΓ). Τό δε Μ είναι κοινόν σημειον της καθέτου επί την ΑΒ εις τό τ και της περιφερείας η όποια γράφεται με διάμετρον την ΚΟ Γνωρίζοντες τό Μ και Ε είναι γνωστή και η τέμνουσα.

27) Έστω έν ζεύγος άκτιν. (ΚΑ) Η (ΔΒ) αί όποια απέχουν έξ Ίσου από τό δοθέν σημειον. R. Άγομ την ΑΒ Αϋτη ως γν στον πάντοτε διέρχεται δι' ένός σταθ. σημειου τό όποιον όρίζεται ως τομή ταϋτης και της διακεντρ. Έστω τοϋτο τό Ο. Φέρομεν την ΡΜ, κάθετον στο μέσον της ΑΒ διότι τό ΑΡΒ είναι ίσοσκ. Ό τόπος του Μ είναι η ήμισυ, που γράφεται με διάμετρον ΟΡ. Εύρίσκομεν τό μέσον Ν της ΚΑ τότε η ΜΝ θα είναι η διάμετρος του τραπεζίου ΚΑΒΛ και έ-

πειδή $MN = \frac{KA + \lambda B}{2}$ έπεται ότι τό

Μ κείται και επί της περιφερείας (Ν, ΒΛ+ΚΑ) Άρα κείται στην τομήν άκριβώς αυτών. Γνωστοϋ όντος του Μ έπεται εύκόλως η κατασκευή.

228) Λαμβάνομεν τμήμα ευθύγραμμον ίσον προς την διαγ. ΒΔ και γράφομεν με αϋτην λαμβαν. ως χορδήν τυχόν σημειον της περιφ. αϋτης και φέρομεν την έφαπτ. Σχηματίζεται τός γωνίας ΑΖ και ψΑΖ, τότε όρίζεται η ΕΖ με χορδήν αϋτην γράφομεν τόξον δεχόμενον γων αν Γ. Με κέντρον τό Α και άκτινα ΑΓ γραφ. περιφ. η όποια τέμνει την προηγουμένην στο Γ. Ένώνομεν τ' Γ με τό ' και Ζ και εύρίσκομεν τα Δ' Β'. Άρκει νά δειχθή ότι Δ' Β' = ΔΒ και γων. Δ' ΑΒ' = ΔΑΒ. Τό όποιον εύκόλως δεικνύεται.

29) Έπειδή ΖΒ' και ΕΓ' είναι διάμεσος των όρθογ τριγώνων ΑΖΓ και ΑΒΕ έπεται ότι τά τρίγωνα ΑΓ'Ε και

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Πρὸς ὅλους τοὺς ἀναγνώστες
καὶ ἀναγνώστριάς μας

Φίλοι μας

Τὸ περιοδικὸ σας πού τόσο πολὺ τὸ ἀγαπήσατε καὶ μὲ τόσο φανατισμὸ τὸ ὑποστηρίζατε τώρα καὶ 5 χρόνια καὶ πού τόσο πολὺ σᾶς ἀγάπησε ὅλους καὶ ἔζησε καὶ ζῆ μὲ τὴ δική σας ἀγάπη, θὰ σᾶς ζητήσῃ τώρα μιὰ μικρὴ πολὺ μικρὴ θυσία πού δὲν φανταζόμεθα κανένα καὶ καμμιὰ νὰ τοῦ τὴν ἀρνηθῆ. Δόγω τῶν πολλῶν ἐξόδων καὶ τοῦ παλαιοῦ μας χρέους, τὸ ὁποῖον σὲ κάθε τεῦχος γίνεται καὶ μεγαλύτερο, ἀναγκασόμεθα νὰ ἀυξήσωμεν τὴν τιμὴ τοῦ φύλλου ἀπὸ 1 δραχμὴ σὲ 1,50 δηλ. κατὰ 50 λεπτά. Πιστεύομε νὰ ἐκδώσωμε ἀκόμη 3—4 τεύχη, ἐπομένως σὺν κάθε ἀναγνώσῃ μας ἢ ἐπιβάρυνσις θὰ εἶναι 1,50—2 δραχ. Παρακαλοῦμε τοὺς ἀνταποκριτάς μας νὰ τὸ ἔ-

χουν ἀπ' ὄψιν τους καὶ νὰ εἰσπράττουν πλέον 1.50 δραχμ.

Τὸ μέτρο αὐτὸ εἶναι προσωρινό, διὰ τὴν κάλυψιν καὶ μόνον τῶν ἐξόδων τοῦ περιοδικοῦ. Τὸ περιοδικὸ μας θέλομε νὰ καλύπτῃ μόνον τὰ ἐξοδά του. Αὐτὸ τὸ ἔχομε βάλει ὡς πρόγραμμά μας. Οἱ πάντα πρόθυμοι ἀναγνώστες καὶ ἀναγνώστριάς μας θὰ μᾶς συγχωρήσουν γιὰ τὴ μικρὴ συνδρομὴ πού τοὺς ζητοῦμε, διότι πιστεύομε νὰ καταλαβαίνουνε τὴ δύσκολη θέσι πού βρισκόμεθα. Δὲν πρέπει δὲ καὶ κανεὶς γὰ τὴν μικρὴ αὐτὴ αὔξησι νὰ μὴν πάρῃ 2—3 τεύχη πού θὰ βγοῦν ἀκόμη ἐφέτος. Ὅλοι πρέπει νὰ συμπληρώσετε ἓνα πολῦτιμο κόμο ἀπὸ ὕλα τὰ τεύχη πού θὰ εἶναι τὸ καλύτερο ἐνθύμιον τῆς μαθητικῆς ζωῆς καὶ τὸ ὠφελιμότερον βιβλίον γιὰ τὰ νέα ἑλληνικά καὶ τὰ μαθηματικά σας.

ΑΒ'Ζ εἶναι ἰσοσκελῆ καὶ γων. Μ = 2 ὄρθ. — (ΑΖΒ' + ΑΕΓ') = 2 ὄρθ. — (ΖΑΒ' + ΕΑΓ') = γων. ΒΑΓ = γων. Β ΑΓ'. Ἐπομένως τὸ Μ κεῖται ἐπὶ τῆς περιφέρειας ἢ ὁποία εἶναι περιγεγραμμένη εἰς τὸ τρίγωνον Α'Β'Γ'.

230) Τὸ ἄθροισμα τῶν μηκῶν τῶν περιφερειῶν τούτων εἶναι σταθερὸν ἀφοῦ 2Π (Ρ+σ) = 2Π (ΕΛ+ΟΖ) = $\frac{2Π}{3} (ΕΖ) = \frac{2Πλ\sqrt{3}}{2} = \frac{Πλ\sqrt{3}}{3}$

Τὸ ἄθροισμα τῶν ἐμβαδῶν αὐτῶν εἶναι Π (Ρ²+σ²). Ἐπειδὴ Ρ+σ = σταθερὸν μηκος τὸ ἐλάχιστον τοῦ ἀθροίσματος τούτου λαμβάνεται Ρ=σ. Εἶναι δηλαδὴ τὸ ἐλάχιστον τοῦτο τὸ ἡμισυ τοῦ ἐμβαδοῦ τῆς ἐγεγραμμένης περιφέρειας εἰς τὸ ἰσόπλευρον τρίγωνον τὸ σχηματιζόμενον κατὰ σύμπτωσιν τῶν περάτων ΑΡ' Γ τῶν κινητῶν εὐθειῶν.

231) Φέρομεν τὰς ΟΕΖ, ΒΕ, Ο'Ε, γων ΟΕΒ = 1 ὄρθ. γων ΕΒΟ = 45° γων ΟΟ'Ε = 1 ὄρθ. τὸ ἐμβαδὸν τοῦ ἀστροειδοῦς εἶναι ὄκταπλάσιον τοῦ κυκλικοῦ τμήματος ΟΘΕ, εἰς κύκλον ἀκτίνας $\frac{Ρ}{2}$ ἄρα = $8 \left[\frac{1}{4} \frac{2^3}{4} (Π-2) \right] = \frac{Ρ^2 (Π-2)}{2}$

τὸ ἡμισυ τῆς διαφορᾶς τῶν ἐμβαδῶν τοῦ δοθέντος κύκλου καὶ τοῦ εἰς αὐτὸ ἐγεγραμμένου τετραγώνου.

232) Φέρω τὰς εὐθείας ΑΒ καὶ ΒΕ καὶ ΒΓ. Παρατηρῶ ὅτι γων. ΒΑΔ = ΒΕΓ. Ἀλλὰ γων. ΒΑΔ σταθερὰ ἄρα καὶ ἡ ΒΕΓ θὰ εἶναι σταθερὰ. Τὸ Ε εἶναι ἡ τομὴ τῆς περιφέρειας Ο μὲ τὴν εὐθ. ΑΔ. Δηλ. παρατηρῶ ὅτι ἡ σταθερὰ ΒΓ φαίνεται ἀπὸ τὸ Ε ὑπὸ σταθε-

ρὰν γωνίαν. Ἐπομένως τὸ Ε κεῖται ἐπὶ τῆς τομῆς τῆς ΑΔ μετὰ τοῦ κυκλικοῦ τόξου πού βαίνει ἐπὶ τὴν ΒΓ. Ἐξ οὗ ἡ κατασκευὴ εὐκόλος.

233) Ἐχω ημ (54°+Χ) + ημ(54°-Χ) = 2 ημ 54° συνΧ (1) ημ (18°+Χ) + ημ (18°-Χ) = 2 ημ 18° συνΧ (2). Ἀφαιρῶν τὰς (1) καὶ (2) ἔχω Κ = ημ (54°+Χ) + ημ (54°-Χ) - ημ (18°+Χ) = 2 συνΧ (ημ (54°-18°)) = 2 συνΧ (συν 36° - ημ 18°).

Ἀλλὰ συν 36° = 1 - 2ημ²18° = 1 - 2(√5-1)² = $\frac{16-12+4\sqrt{5}}{16}$ = $\frac{4+4\sqrt{5}}{16}$ = $\frac{\sqrt{5}+1}{4}$ ἐπομένως συν

36° - ημ 18° = $\frac{\sqrt{5}+1}{4}$ - $\frac{\sqrt{5}-1}{4}$ = $\frac{1}{2}$ - συνΧ.

Ἄρα Κ = 2 συνΧ. 1/3 = συνΧ
234) ΕφΑ + ΕφΒ + ΕφΓ + ΕφΔ = ΕφΒ Εφ Γ ΕφΔ + ΕφΓ ΕφΔ ΕφΑ + ΕφΔ ΕφΑ ΕφΒ + ΕφΑ ΕφΒ ΕφΓ.

235—236) (Λόγω ἑλλείψεως καταλλήλων τυπογραφικῶν στοιχείων αἱ λύσεις τῶν ἀσκήσεων αὐτῶν δὲν δημοσιεύονται).

237) Πρέπει νὰ τοποθετηθῆ εἰς ἀπόστασιν 41,25 ἐκ θά εἶναι δὲ τὸ μέγεθος τοῦ εἰδώλου 1,5 ἐκ.

238) Γνωρίζομεν ὅτι αἰ = $\frac{Β}{v} = \frac{418-10}{40-10} = 13,6$ Ηg

239) Γνωρίζομεν ὅτι Ρ = hε ἢ 13 = h 1,02. Ἀπὸ τὸ ὁποῖον μανθάμομεν ὅτι ὁ δῦτης δύναται νὰ κατέλθῃ μέχρι βάθους 127,45 μ.

240) Ἡ διεύθυνσις τὴν ὁποῖαν πρέπει νὰ ἀκολουθήσῃ ἡ λέμβος θὰ σχη-

μα ἰζῆ μὲ τὴν ΑΒ γωνίαν φ = α + β τὴν ὁποῖαν ἡμποοοῦμεν νὰ ὑπολογίσωμεν, ὅπου γωνία Β εἶναι ἡ γωνία τὴν ὁποῖαν σχηματίζει ἡ ΑΙ μετὰ τῆς ΑΒ καὶ γωνία α ἡ ΑΔ μετὰ τῆς ΑΧ. Ὁ χρόνος τοῦ διάπλου τοῦ ποταμοῦ εἶναι 4 min καὶ 46 sec.

241) Ἡ ἀντίδρασις πού θὰ λάβῃ χώραν εἶναι ἡ ἀκόλουθος:

Ca CO₃ + H₂SO₄ = Ca SO₄ + H₂O + O₂, ἐξ αὐτῆς δὲ διὰ καταλλήλου σκέψεως παρατηροῦμεν ὅτι θὰ ἀπαιτηθοῦν διὰ τὴν τελείαν ἀντίδρασιν 29,7 cm³ H₂ SO₄ 27,3 % τὸ δὲ βάρος τοῦ σχηματισθησομένου Ca SO₄ θὰ εἶναι 13,5gr.

242) Ἀπὸ τὰ 56 γρ τοῦ αἰθυλενίου θὰ προκύψουν 92 gr. C₂H₆ OH ἐξ αὐτῆς 88 gr. CH₃ CHO καὶ τέλος 238,70 gr CHCl₃.

ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ TEST 7ου ΤΕΥΧΟΥΣ

- 65) Ἦνωμένα—ἰνεμώνη
- 66) Ὄβις—ὄφις
- 67) Ὄβιδιος—ὁ ἴδιος
- 68) Κουκουβάγια = κουκουβάγια
- 69) Ἦσαν 18 κορίτσια καὶ 2 ἀγόρια.
- 70) Δὲν θὰ τὸν ἀκούσῃ διότι ἡ μηχανὴ διατηρεῖ σταθερὰν ὑπόστασιν ἀπὸ τὸ ἠχητικὸν κύμα.
- 71) Μόνον μισὸν πόντον διότι ὁ κύκλος γυρίζοντας θὰ τυλιγῇ τὸ σχοινίον του καὶ δὲν θὰ χαράσῃ πάντοτε τὸν ἴδιον κύκλον.
- 72) Τὸ γράμμα «φ»
- 73) Ὁ πάγος
- 74) Ἡ πυρμηκοφωλιὰ
- 75) Τὸ κλίμα, τὸ σποφύλι καὶ τὸ κρασί.

ΤΟ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ

Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ κ. Κων/νος Μπαλαγιάννης, ασθενών από αρκετού χρονικού διιστήματος και νοσηλεύμενος εν Αθήναις, πληροφορούμεθα ότι έγινε καλὰ και ότι συντόμως θὰ εὐρίσκειται πλησίον μας. Ὁ μαθητικὸς κόσμος τῆς Κρήτης με δδύνη πραγματικὴ ἐπληροφορήθη τὴν ἀσθένειαν τοῦ τόσο ἀγαπητοῦ του Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ και ηῦχето δλοψύχως τὴν ταχεῖαν ἀνάρρωσιν και ἐπάνοδον εἰς τὸ πατρικὸ του καθήκον. Διερμηνεύοντες τὴν γνώμην ὄλων τῶν μαθητῶν και μαθητριῶν τῆς Κρήτης, τῶν ἀγαπητῶν του παιδιῶν» εὐχόμεθα πολὺ γρήγορα νὰ τὸν δοῦμε κοντὰ μᾶς και νὰ τὸν χειροκροτήσωμε ἀπὸ τὴν καρδιά μας, διότι ἡ ἀγάπη του, ἡ καλωσύνη του και ἡ συμβουλή του ἀρκετὸ καιρὸ μᾶς ἔλειψε.

Η ΚΥΠΡΟΣ με θυσιές και αἵματα συνεχίζει τὸν ἀγῶνα της. Πρωτοπόροι βρίσκονται τὰ μαθητικὰ νειῶτα. Τιμὴ και δόξα στ' ἀδελφια μας τῆς Κύπρου, τιμὴ στὸ μαθητικὸ τους πηλὴκιο, τιμὴ στὴν μαθητικὴ τους ἰδιότητα. Ἐμεῖς ἀπὸ τὴν ἐλευθερὴ αὐτὴ γωνιά παρακολουθοῦμε με καρδιοκτύπι τὸν ἀγῶνα τους και σφίγγομε τὰ δόντια μας ἀπὸ ἀγανάκτησιν και μῖσος πρὸς τοὺς τυράννους. Ἀχ! και νᾶταν μπορετὸ νὰ πετάξωμε και νὰ δρεθοῦμε μιά στιγμή κοντὰ σας ἀδελφια μας Κυπριωτόπουλα και Κυπριωτοπούλες. Ἀλήθεια σας ζηλεύομε γιὰ τὸν ὑπέροχο, τὸν τιτάνειο ἀγῶνα σας. Κάθε σταλαγματιὰ ἀπὸ τὸ αἷμα σας ποὺ χύνεται γίνεται και μιά πύρινη φλόγα στὰ σωθικά τοῦ τυράννου.

ΠΛΗΣΙΑΖΟΥΝ ΟΙ ΔΙΑΚΟΠΕΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ και ἡ χερὰ τῶν μαθητῶν και μαθητριῶν φθάνει στὸ κατακόρυφο, διότι θὰ ξεκουραστοῦν πάλι και θὰ ὀπλισθοῦν με δύναμι γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσουν τοὺς διαγω-

νισμοὺς τοῦ δ' ἐξαμήνου. Φθάσαμε πιά στὸ τέλος τοῦ χρόνου Λυπούμεθα ὅμως και λίγο, διότι τόσο γρήγορα πέρασε ὁ χρόνος.

Η ΕΚΔΡΟΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ προβλέπεται ἐφέτος ἐντονώτερη. Θὰ δοθῆ εὐκαιρία νὰ γνωρίσωμε μέρη ποὺ δὲν ξέρομε και νὰ γνωριστοῦμε με ἄλλους συμμαθητὰς και συμμαθητριάς μας ἄλλων πόλεων. Οἱ ἐκδρομὲς παρέχουν πολλὰς ὠφέλειες ἀρκεῖ νὰ γίνωνται με σύστημα και πειθαρχία. Οἱ γονεῖς και κηδεμόνες πρόθυμα πρέπει νὰ ἐπιτρέπουν στὰ παιδιὰ τους νὰ λαμβάνουν μέρος στὶς ἐκδρομὲς τῶν σχολείων τους. Γιὰ τὸ παιδί ἡ ἐκδρομὴ εἶναι ἡ ζωὴ του και τὸ ὄνειρό του πολλὰς φορές,

ΚΑΙ ἌΛΛΑ ΜΑΘΗΤΙΚΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ εἶδαν τὸ φῶς αὐτὲς τὶς μέρες. Ἀπὸ τὸ Ρέθυμνο, τὸ Γυμνάσιο Θηλέων, μᾶς ἐστάλη «Ἡ φωνὴ τῆς Ὀγδόης» ἕνα καλογραμμένο και ὁμορφοτυπωμένο μικρὸ περιοδικό. Δὲν μποροῦμε παρὰ νὰ συγχαροῦμε τὶς συμμαθήτριάς μας και τὸ Γυμνάσιό τους γιὰ τὴν πνευματικὴ κίνηση τῆς τάξεώς τους Ἀπὸ τὸ Β' Γυμν. Ἁρρ. Ἁρακλείου μᾶς ἐστάλησαν «Οἱ Μαθητικοὶ Παλμοὶ» ἕνα καλλιτεχνικώτερο σὲ ἐμφάνιση περιοδικό, ποὺ φανεροῦναι προθυμία, προσπάθεια και καλλιτεχνικὸ γούστο. Ἀπὸ τὸ Γυμνάσιο θηλέων Χανίων «Οἱ Καμπάνες» ἕνα ἐπίσης καλοβαλμένο και ἐπιμελημένο μαθητικὸ περιοδικό, ὅσο βέβαια ἐπιτρέπουν τὰ ὄρια τῆς ἐπαρχιακῆς πόλεως, ὅπως και τοῦ Ἁρακλείου και τοῦ Ρεθύμνου κλπ. Ἀπὸ τὴν Ἐμπορικὴ Σχολὴ Χανίων «Οἱ Ὀρίζοντες», ἀπὸ τὸ Α' Γυμνάσιο Χανίων «Κλασσικὴ Πνοή» και δὲν ξέρομε ἀκόμη τί θὰ ἐπακολουθήσῃ. Ὅλες οἱ προσπάθειες καλές. Διερωτώμεθα ὅμως. Σὲ τί ὠφελοῦν αὐτὰ

τὰ πολλὰ περιοδικὰ; Ὅλα θὰ φουτοζωοῦν, χωρὶς νὰ ἐκπληροῦνται και νὰ εἶναι ἀνώτερος μαθητικὸς σκοπός. Ἡ «Μαθ. Ἡχώ» ποὺ κυκλοφορεῖ τώρα 5 χρόνια τακτικὰ κάθε δεκαπενθήμερο και ποὺ έγινε τὸ ἀγαπητὸ και τὸ ἀπαρτίτητο περιοδικὸ τοῦ μαθητικοῦ κόσμου τῆς Κρήτης, βλέπει ὅλα αὐτὰ τὰ περιοδικὰ με συμπάθεια και με ἱκανοποίησιν γιὰ τὴν πνευματικὴν κίνηση τῶν Γυμνασίων, ἀλλὰ κάνει τὴ σκέψη γιὰτί νὰ καταβάλλεται τόσοσ κόσμος και θυσιᾶσ' αὐτὸν τὸν τομέα τῆς ἐκδόσεως περιοδικῶν, ἐνῶ εἶναι τόσο ἐπίπεδα νὰ ἀναδειχθῆ ἂν θέλῃ ἕνα Γυμνάσιο. Ἡ «Μαθ. Ἡχώ» τὸ λέει ἐλευθερὰ αὐτό, διότι ὅπως ἐπανελλειμμένως τὸ διεκκήρυξε δὲν ἀνήκει σὲ κανένα Γυμνάσιο ἀλλὰ ἐκδίδεται και διευθύνεται ἀπὸ ἐπιτροπὴ ἀπὸ ὅλα τὰ Γυμνάσια τῆς Κρήτης, τὴν ὁποῖαν ἐπιτροπὴν ὄρισαν οἱ κ.κ. Γυμνασιάρχαι εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ σχολικοῦ ἔτους. Δὲν θὰ ἦτο λοιπὸν καλύτερον νὰ ὑπάρχη ἕνα μόνον μαθητικὸ περιοδικό ποὺ νὰ κυκλοφορεῖ τακτικὰ, νὰ εἶναι φτηνότερο, νὰ ἔχη πλούσια ὕλη και νὰ κυκλοφορεῖ σὲ χιλιάδες ἀντίτυπα ἐντὸς και ἐκτὸς τῆς Κρήτης;

Ἡ Ἡ' ΤΑΞΙΣ ΠΡΑΚΤΙΚΟΥ Β' Γ. Α. Χ. ΕΠΕΣΚΕΦΘΗ τὴν Ἐπιτροπὴν Ἰανίων μετὰ τοῦ Γυμνασιάρχου κ. Κακαβελάκη και τῶν κ. κ. Σ Μαρκουλάκη και Κ. Λάγκη, ἀρχίζουσα τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ προγράμματος, κατὰ τὸ ὅποιον θὰ ἐπισκεφθῆ τὰς σπουδαιότερας βιομηχανίας τῆς πόλεώς μας με σκοπὸν τὴν ἀπόκτησιν πρακτικῶν γνώσεων, ἐπὶ πλέον ἐκείνων τὰ ὁποῖα ἀποκομίζει κατὰ τὴν θεωρητικὴν διδασκαλίαν ἐν τῷ σχολείῳ. Εἰς τὴν ἐν λόγῳ βιομηχανίαν μας ἔδωσαν πάσης φύσεως πληροφορίας, εἰκόσ ἐπιστήμων, καθὼς και διὰφοροὶ τεχνικοὶ, ὥστε οἱ μαθηταὶ νὰ ἀποχωρήσουν πλήρως ἱκανοποιημένοι.

Α Α Α Η Λ Ο Γ Ρ Α Φ Ι Α

'Αγαπητοί μας συμμαθηταί και συμμαθήτριαι.

Πόσο γ ήγορα περνάνε τὰ δεκαπενθήμερα και πόσο νοσταλγοῦμε νὰ ἐπικοινωνήσουμε μαζί σας. Κάποιος δεσμός μᾶς συνδέει ὅλους και κάποια ἐνδόμυχη φωνή μᾶς προτρέπει νὰ σᾶς γράψουμε, νὰ ἀκούσουμε τὴν φωνή σας, νὰ αἰσθάνθοῦμε τὸν παλμό τῆς μαθητικῆς καρδιάς ἀπὸ τὴν μίαν ἄκρη τῆς Κρήτης μέχρι τὴν ἄλλην. Σᾶς τὸ ξαναλέμε, τὸ περιοδικὸ πὺ εἶναι και δικό σας δημοσιογραφικὸ βῆμα μὲ μεγάλη του εὐχαρίστηση δέχεται τὸ κάθε σας γράμμα και μετὰ ποιοι μεγάλη ἐλέγχει τὴν ἀποστελλομένη συνεργασία. Σᾶς παρακαλοῦμε μονάχα λόγῳ τῆς πληθώρας τῶν ἀποστελλομένων συνεργασιῶν νὰ εἶναι τὰ θέματα καλά, ἐπικαιρα μελετημένα και διορθωμένα ἀπὸ καθηγητὰς σας. Μὴν ξεχνᾶτε νὰ γράφετε σὲ χωριστὴ κόλλα τὸ κάθε θέμα. Ὅπως σᾶς ἀγαπᾶ τὸ περιοδικὸ σας νὰ τὸ ἀγαπᾶτε και νὰ τοῦ αὐξάνετε τὴν κυκλοφορία του γιὰ νὰ μπορέση μὲ τὴν μικρὴ τιμὴ πὺ διατίθεται νὰ ἀνταποκριθῆ στὰ ἔξοδά του.

Μιχαλακίη Χρ. Γυμν. Βάμου τὰξ. Γ'. Καλὰ εἶναι.

Φραγκάκη Ἀριστ. Καστ. Πεδιάδος τὰξ. Στ'. Σὲ εὐχαριστοῦμε πολὺ, διότι μὲ τόσο παλμὸ αἰσθάνεσαι τὴν μαθητ. πρόοδον. Πολὺ καλὴ ἡ συνεργασία σου. Θὰ θέλαμε ὅμως κάτι πὺ ἐπικαιρο. Αὐτὸ τὸ θέμα εἶναι χιλιογραμμένο. Θὰ περιμένουμε.

Ἀεράκη Κατίνα Γ.Θ.Η. Τὰξ. Ζ'. Πολὺ καλὸ τὸ ποίημα. Δημοσιεύεται.

Παπακωτσάκη Θεοδώρα Γ.Θ.Η. Νὰ μᾶς συγχωρῆς διὰ τὸν πρόσθετο κόπο, τὸ σφάλμα εἶναι δικό μας πὺ δὲν πῆγε ἐγκαίρως ὁ ἐντεταλμένος νὰ πάρῃ τὸ δέμα. Τὰ ἔξοδα ὅλα βαρύνουν ἐμᾶς. Δὲν βλοῦμε λόγα νὰ σὲ εὐχαριστήσωμε. Τὸ Γυμνάσιό σας τὸ τόσο προσοδευτικὸ δὲν παύομε νὰ τὸ ἀγαπᾶμε και μὲ μεγάλη μας χαρὰ δεχόμεθα κάθε σας συνεργασία. Τὸ περιοδικὸ θέλομε ἐξ ἴσου νὰ ἀνήκη και σὲ σᾶς. Θὰ τὸ ἔχετε ἤδη διαπιστώσει διὰ τὸ γράμμα τῆς «Μαθ. Ἠχώ» εἶναι, ὅλα τὰ Κρητικοπούλα και Κρητικοπούλες τῶν Γυμνασίων νὰ ἐπικοινωνοῦμε μετὰξὺ μας μὲ ἕνα δικό μας σταθερὸ και μόνιμο δημοσιογραφικὸ ὄργανο. Ἄν θελετε στείλετέ μας και μὴ φωτογραφία τῶν τελειοφοίτων μετὰ τῶν καθηγητῶν των γιὰ νὰ τὴν δημοσιεύσωμε και ἐπὶ πλεόν 50 δρχ. διὰ τὸ κλι-

σέ, τὸ ὅποιον και θὰ σᾶς ἀποστείλωμεν. Σὲ παρακαλοῦμε νὰ δίδετε δωρεὰν τὸ περιοδικὸ σὲ ὅλους τοὺς καθηγητὰς τοῦ Γυμνασίου σας, και σὲ διάφορες ἀρχές τῆς πόλεώς σας στις ἐφημερίδες κ.λπ. Δὲν εἶναι ἀνάγκη ἄν μὲνουν μερικὰ νὰ τὰ ἐπιστρέψης. Πῶς θὰ δίνης και μερικὰ φύλλα σὲ ἄπορα παιδιὰ δὲν μᾶς πειράζει.

Σκανδαλάκη Κων(νον) Α' Γυμ. Ἀρρ. Ρεθ. τὰξ. Στ'. Σὲ εὐχαριστοῦμε πολὺ. Περιοδικὰ στέλνομε. Ἄποῦ τὸ θέλεις θὰ σοῦ στείλωμε (30) προσωπικῶς.

Δουκράκη Κων(νον) Γυμν. Βάμου τὰξ. Στ'. Ἰσα—ἴσα πὺ τὸ Γυμνάσιό σας προτιμᾶται πάντοτε. Σᾶς συγχαίρομε διὰ τὴν πρόοδον.

Σειραδάκη Βαρθ(νη) Β.Γ.Χ. τὰξ. Στ'. Ἀξίζει, θέλει ὅμως διορθωμα. Ἄν μπορεῖς στείλε το συντομευμένο και διορθωμένο.

Δαγουδάκη Μαρ(ία) Γυμν. Κολμ. τὰξ. Γ'. Καλὰ τὰ ἀνέκδοτα.

Δηλαβεράκη Δημ. Γυμν. Καστ. Πεδ. τὰξ. Γ'. Σὲ εὐχαριστοῦμε. Γιὰ τὴν Κύπρο ἔχομε τόσα δημοσιεύσει. Γράψε κάτι ἄλλο.

Κουράκη Δημ. Γυμν. Βάμου τὰξ. Η'. Γράψετε καθαρά φίλε μας. Τόσο εὐκολα τὰ βλεπᾶς ὅλα. Γιατὶ δὲν τὸ καθαρὸ γράφεις σὲ κόλλα διαγωνισμοῦ; Γιὰ τὴν Κύπρο ἔχουν ἀρκετὰ δημοσιεύθῃ.

Μαθι υδάκη Θεοδ. Γυμν. Π.λατεχώρας τὰξ. Η'. Μᾶς στενοχώρησε λίγο τὸ γράμμα σου ἀγα ηὲς μας φίλε, ὅτι δὴθεν ἀδιαφοροῦμε. Σκέψου πόσα Γυμνάσια ἔχομε σὲ κεφάλι μας. Τὸ Γυμνάσιό σας πάντα τὸ ἀγαπᾶμε διότι στάθηκε τόσο φιλικὰ πρὸς τὸ περιοδικὸ. Ἡ συνεργασία σου καλὴ. Ἡ ἀρχὴ μας εἶναι νὰ ἀπαντᾶμε σὲ ὅλα τὰ γράμματα.

Βελισσάριον Ἐμπ. Σχολ. Ἰερσπ. Πολὺ σὲ εὐχαριστοῦμε ἴσως νὰ παρήπεσε Σὲ παρακαλοῦμε ξαναστείλε το. Σὲ ὅσα γράμματα λάβομε ἀπαντοῦμε.

Τσιρακάκη Νίτσα Ἐμπ. Σχολ. Ἰερσπ. τὰξ. Δ'. Θὰ δημοσιεύθῃ. **Πετράκη Νίκο Γυμν. Σητείας τὰξ. Στ'.** Καλὸ τὸ θέμα. Θὰ δημοσιεύθῃ.

Κουχουλάκη Μάρκον Γυμν. Κανδάνου τὰξ. Ε'. Τὰ ἀνέκδοτά σου δὲν ἔχουν ἐνδιαφέρον. Ἐκεῖνα γιὰ τὸν καθηγητὴν κῶς ἐτόλμησες και τὸ ἐστείλες; Πρέπει νὰ ὑπάρχει κάποιος σεβασμὸς γιὰ τὰ πρόσωπα πὺ μοχθοῦν και θυσιάζονται γιὰ μᾶς.

Φρονιμάκη Εὐγγε(λία) Γ. Θ. Ρ. Σβ. Σὲ εὐχαριστοῦμε. Δημοσιεύονται οἱ καλύτερες κατὰ τὴν γνώμη μας στρωφές χωρὶς τὸ νόημα νὰ ἀλλάξῃ.

Σπανάκη Μύρνα Β' Γυμν. Ἠρσπ. τὰξ. Εβ'. Μικρὸ μας φίλε ἄν και δὲν εἶναι τόσο ἐπικαιρο θὰ δημοσιευθῇ διότι εἶναι καλυγραμμένο.

Τερζάκη Χρῆστον Γ. Ἀρρ. Ἠρσπ. τὰξ. Ε2. Ἡ ἐκθεσοῦλα σου καλὴ. Θὰ δημοσιευθῇ γιὰ νὰ εἶναι και ὑπόδειγμα σὲ πολλοὺς συμμαθητὰς σου.

Αἰκατερινίδην Σωμ. Γυμν. Σητείας τὰξ. Ε1. Σὲ εὐχαριστοῦμε, σὺν ἕνα καλὸ φίλο τοῦ περιοδικοῦ. Τὸ ποίημα θέλει λίγο διορθωμα. Γράψε ἄλλο θέμα και σύντομο.

Παπαυτάκη Ἐλευθερία Γ. Θ. Ἠρ. τὰξ. Σ2. Σὲ εὐχαριστοῦμε και σὲ ἐπαινοῦμε γιὰ τὴς ἰδέες σου. Συμμεριζόμεθα τὸν πόνο πὺ νοώθεις ὅπως και κάθε Κρητικοπούλο γιὰ τὴν Κύπρο μας. Στείλε μας καμμιά σου διορθωμένη κθεσοῦλα.

Σωγραφάκη Ἐλευθ. Γ. Ἀγίου Νικολάου τὰξ. Δ'. Προτιμοῦμε τὰ μαθητικὰ ἀνέκδοτα.

Συμητοπούλου Μαρ(ία) Γυμν. Καστ. Πεδιάδος τὰξ. Εβ'. Ἐγκρίνεται ἡ ἐκθεσὴ σου.

Σολιδάκη Γιάννη Γυμν. Ἀγίου Νικολ. τὰξ. Η'. Σὲ εὐχαριστοῦμε. Τὸ εὐθυμογράφημα πολὺ καλὸ. Θὰ δημοσιευθῇ. Ἡ ὕλη τοῦ περιοδικοῦ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τοὺς συνεργάτες του.

Χουρδάκη Πραξ. Γυμν. Καστ. Πεδ. τὰξ. Γβ'. Θέλει διορθωμα. Γιατὶ γράφεις μὲ μολύβι;

Μαρκάκη Πέλα Γ. Θ. Ἠρ. Τὰξ. Ε2. Τὸ διήγημα μακρὸ. Ἡ ἐκθεσοῦλα θὰ δημοσιευθῇ. Σὲ εὐχαριστοῦμε.

Πιτταριδάκη Ἐμμ. Γυμν. Καστ. Ηεδιάδος τὰξ. Η'. Σὲ εὐχαριστοῦμε και συγχαίρομε τὸ γυμνάσιό σας.

Βελισσάριον Γεωργ. Ἐμπ. Σχ. Ἰερσπ. Φίλε και συνεργάτη μας πολὺ σὲ εὐχαριστοῦμε. Φροντίζομε τὸ περιοδικὸ νὰ ἱκανοποιῇ ὅλους τοὺς μαθητὰς και μαθητριάς. Αἱ συνεργασίαι σας ἐδόθησαν πρὸς ἔλεγχον και δημοσιεύσιν. Τὸ ὅτι ἐκκυκλοφόρησαν και ἄλλα μαθητικὰ περιοδικὰ σὲ ἀκανόνιστα διαστήματα και κατὰ 2—3 τεύχη τὸ ἔτος, δὲν μᾶς πειράζει, διότι ἡ «Μαθ. Ἠχώ» δὲν παύει νὰ εἶναι τὸ περιοδικὸ πὺ ἐδημιούργησε και τὸ ἐπέβαλε ὁ ἴδιος ὁ μαθητὴς και ἡ μαθήτρια.

Καρναδάκη Μιχ. Γυμν. Σητείας τὰξ. Ζ'. Τὸ ποίημα καλὸ στὴν ἐμπνευση σὺν ἀκροστιχίδα.

Ρουσσάκη Φανούριον Η' Γυμν. Σητείας. Θὰ δημοσιευθῇ. Καλογραμμένη και διαφωτιστικὴ ἡ μελέτη σου.

Ἀκαντήσαμε σὲ ὅσα γράμματα ἐλάβαμε μέχρι τὴν 12 Ἀπριλίου.

Φίλοι μας σᾶς εὐχαριστοῦμε και σᾶς ἀγαποῦμε.

Μὲ ὅλη μας τὴν ἐκτίμηση
«**Η ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΣΑΣ ΗΧΩ**»